

2012 | Μορφές της Ζωής - Σκευή επιβίωσης στη μητρόπολη [Α] [Φ&ΒΕ] [ΕΧ] [Σμχ] [Παρ] - 2012 | Forms of Life - Survival Kit in the metropolis [I] [Ph&VI] [IS] [PP] [Pre]

Η Εγκατάσταση στον εκθεσιακό χώρο του ΕΜΣΤ στο Ωδείο Αθηνών | Installation in the EMST exhibition space at the Athens Conservatory

Δημοσιεύσεις | Bibliography

1

ΕΜΣΤ | Η ΜΠΡΟΣΟΥΡΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ

Δίγλωσσο (Ελληνικά-Αγγλικά) φυλλάδιο-πρόσκληση της έκθεσης με το κείμενο της καλλιτέχνης για το έργο, το κείμενο της επιμελήτριας Δάφνης Βιτάλη, και άλλες λεπτομέρειες για την έκθεση - Bilingual (Greek-English) booklet-invitation with the artist's text about her work, the curatorial text by Daphne Vitali, and more details about the exhibition

ΕΜΣΤ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ / ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ (ΕΜΣΤ)
HELLENIC MINISTRY OF CULTURE AND TOURISM / NATIONAL MUSEUM OF CONTEMPORARY ART (EMST)

ΕΜΣΤ Νέες Παραγωγές 2012
EMST Commissions 2012

Μορφές της ζωής - Σκευή επιβίωσης στη μητρόπολη
Forms of Life - Survival Kit in the Metropolis

Άννα Τσουλούφη - Λάγιου

Anna Tsouloufi - Lagiou

Επιμέλεια: Δάφνη Βιτάλη

Curated by: Daphne Vitali

Διάρκεια: 05.04 - 03.06.2012

Duration: 05.04 - 03.06.2012

Το παρόν έργο είναι το αποτέλεσμα -ή τουλάχιστον ένα στάδιο- μιας εικαστικής έρευνας η οποία παρουσιάζεται μέσα από μια σειρά φωτογραφίες, συζητήσεις καταγεγραμμένες σε βίντεο, θεωρητικά κείμενα, ποιητικές περιγραφές και ιδιόμορφους χάρτες. Δανείζομαι εργαλεία και πρακτικές από την κοινωνική ανθρωπολογία, την φιλοσοφία, την πολιτική επιστήμη, λειτουργώντας ως γλύπτρια. Καταγράφω και συγχρόνως «ανακατασκευάζω» 8 σύγχρονες φιγούρες της πόλης. Πρόσωπα πραγματικά, οι ήρωές μου είναι πολυταλαντούχοι, πολυχιδείς, πολυδιάστατοι, πληθεντικοί. Τους καθιστώ μοντέλα μου επιδιώκοντας να ξεκινήσω την κατασκευή ενός αντιστραμμένου «πανθέου», ή ακόμα και μιας κριτικού διάσωσης, ενός Survival Kit χρησιμοποιώντας ως «δοχείο» το χώρο του μουσείου. Για να επιτύχω το αποτέλεσμα που επιθυμώ βλαίζομαι πολύ στην διαδικασία της συνεργασίας. Καταγράφω τον τρόπο που βιώνουν την καθημερινότητά τους, κομμάτια από την προσωπική τους ιστορία, τις μνήμες τους, τις ιδέες τους, τις πολιτικές τους πεποιθήσεις, τις τακτικές τους, και ιδιαίτερα το προσωπικό τους έφος. Φτιάχνουμε μαζί τα κομμάτια του παρόντος έργου. Ως μοναδικότητες παράγουν εναλλακτικά δίκές τους συνθήκες διαβίωσης, αναπτύσσουν μορφές αντίστασης ενάντια στο κρατικό σύστημα από το οποίο έχει αποκοιποποιηθεί η καθημερινότητα στην πόλη. Η κάθε μία απ' αυτές τις φιγούρες παρουσιάζεται σε μια σελή των καθημερινών ανθρώπινων λειτουργιών: τροφή, στέγη, κίνηση, γνώση, πληροφορία, ελεύθερος χρόνος για παιχνίδι και δημιουργία, επιμέλεια εαυτού, ίαση από ασθένειες. Η σελή αυτή σε συνδυασμό με το προσωπικό ρυθμό και τις πολλαπλές καθημερινές δραστηριότητες του κάθε μοντέλου δημιουργεί το ιδιαίτερο συνειδησιακό αλλά και καθαρά πρακτικό, λειτουργικό ταλέντο της καθεμιάς και του καθένα από αυτούς τους ανθρώπους. Μέσα από την εγκατάσταση που φτιάχνω με τα εικαστικά μου μέσα, ο τελικός σκοπός είναι να αναδειχθεί η καθημερινή τους στάση, όσον αφορά την κοινωνία και την πόλη, να αναδειχθεί ένα συλλογικό, κοινωνικό πορτρέτο.

Άννα Τσουλούφη - Λάγιου

The current work is the fruit, or, at least, the partial fruit of an artistic research, presented through a series of photos, discussions documented on videos, theory texts, poetic descriptions, and peculiar maps. I borrow tools and take up practices from the fields of social anthropology, philosophy, and political science, so as to act as a sculptor. I record and, at the same time, reconstruct eight contemporary city figures. My heroes are real life persons with multiple identities and facets. They are manifold and plural personalities. I choose them as my models for the purpose of setting up a reverse pantheon. I make use of the museum facilities as a vessel, or, a rescue ark to host this pantheon. Yet, my models equip the rest of us with a survival kit, ready for use in city emergencies. I heavily rest on a cooperation process in order to achieve my goal. I register how my models lead their daily lives. I draw together pieces of their personal histories, their memories and ideas, their political views, their tactics, and their individual style. We both make up the current work. My peculiar models resist, in their own way, to the prevailing ethics that has colonized every day life in the city. As a result, each model, indeed a uniqueness in herself, produces its own alternative mode of living. I present them at specific pointed ends of every day human affairs: nutrition, housing, motion, information, leisure time for play and creation, caring of oneself, and curing from diseases. At these pointed ends, the personal tempo and diverse daily activities of each model become apparent. We grasp quite a view of their consciousness landscape and their practical and operating talent. With my artistic tools, I set up an installation. My final aim is to unearth my heroes' daily attitudes towards the city and society, and to bring out a collective social portrait.

Anna Tsouloufi - Laggiou

Με συγκεκριμένες αναφορές στις ιδέες των κέριων σύγχρονων πολιτικών φιλοσόφων όπως του Τζόρτζιο Αγκάμπεν, του Φέλιξ Γκουαττάρι, του Μάικλ Χαρντ και Τόνι Νέγκρι, το νέο project της Άννας Τσουλούφι-Λάγιου πραγματοποιείται έννοιες και θέματα που άπτονται της σύγχρονης βιοπολιτικής. Στο παρόν έργο η καλλιτέχνης επιλέγει οκτώ ανθρώπους που ζουν και δραστηριοποιούνται στην Αθήνα πρόσωπα που η ίδια εκτιμάει και θαυμάζει και τα οποία ασχολούνται με την κοινωνική και πολιτική ζωή της πόλης, συμμετέχοντας σε συλλογικότητες και επιδιώκοντας τη διαφύλαξη των κοινών αγαθών. Οι ήρωές της είναι προσωπικότητες που ενσωματώνουν πολλαπλούς ρόλους και ταυτότητες και αποτελούν για την καλλιτέχνη μοναδικότητες των σύγχρονων πληθών που δημιουργούν τα δικά τους συμβόλια και φροντίζουν για τα κοινά. Μέσα από μια σειρά σαράντα φωτογραφικών απεικονίσεων των πρωταγωνιστών της -που παρουσιάζονται στους διαφορετικούς τους ρόλους-, οκτώ βίντεο-συνεντεύξεις και τους ανάλογους βιομετρικούς χάρτες που συνθέτει σε συνεργασία με τους ίδιους, επιδιώκει να καταγράψει και να εξετάσει τον τρόπο ζωής των ανθρώπων αυτών και τις καθημερινές τους λειτουργίες στην πόλη. Η Τσουλούφι αναδεικνύει τα πολλαπλά και συγχρόνως διαφορετικά πρόσωπα που έχει ο καθένας από αυτούς και θέτει ερωτήματα γύρω από το κατά πόσο οφείλουμε να έχουμε αλλά και ωφελούμαστε από την ύπαρξη ποικίλων ρόλων στη ζωή μας, για την επιβίωση μας σε ένα μητροπολιτικό κέντρο. Επί πλέον, η καλλιτέχνης ενδιαφέρεται για τις σχέσεις που αναπτύσσονται ανάμεσα στις διαφορετικές μοναδικότητες, αναζητώντας τις «απροσδόκητες συναντήσεις που δημιουργούνται ανάμεσα τους», όπως αναφέρουν οι Χαρντ και Νέγκρι. Τέλος, παρατηρεί την ύπαρξη των κοινών στο πλαίσιο της βιοπολιτικής παραγωγής και σχολιάζει τις υπο-κοινωνίες των ανθρώπων που διαμορφώνονται καθώς και τον ρόλο που αυτές έχουν στη βιοπολιτική πόλη. Δουλεύοντας σε συνεργασία με τους πρωταγωνιστές της και συνδεάζοντας στοιχεία πραγματικά και σκηνοθετημένα, δημιουργεί ένα πολιτικό έργο για να μιλήσει, με ποιητική διάθεση, για τρόπους αντίστασης και επιβίωσης στο αδιέξοδο της σημερινής κρίσης.

Δάφνη Βεττάλη

With specific references to the ideas of leading contemporary political philosophers such as Giorgio Agamben, Felix Guattari, Michael Hardt and Antonio Negri, the new project of Anna Tsouloufi-Lagiou deals with concepts and issues related to contemporary biopolitics. For the work, the artist chooses eight people that live and are active in the city of Athens; individuals, which the artist respects and admires, and who are involved in the social and political life of the city. They participate in collectives and aim at the preservation of the common goods. Her heroes are personalities who embody multiple roles and identities and represent, for the artist, the *singularities* of the contemporary *multitude* that create their own events and care for the *commons*. Through a series of forty photographic representations of her protagonists -who are presented in their different roles-, eight video-interviews and the respective experiential maps that she designs in collaboration with them, she aims to record and examine the modes of living and the everyday practices of those people within the city. Tsouloufi reveals the various and different faces of each person and poses questions around whether we ought to have or benefit from the existence of different roles in our lives in order to survive in a metropolitan center. Furthermore, the artist is interested in the relations that are developed between the different singularities in order to seek the "unexpected encounters that are created between them", as mentioned by Hardt and Negri. Finally, she observes the existence of the *commons* in the framework of biopolitical production and comments on the sub-societies of people that are formulated, as well as their role in the biopolitical city. Working in collaboration with her protagonists and combining real as well as staged elements, she creates a political work with poetic overtones, in order to talk about modes of resistance and survival in regards to the deadlock of the current crisis.

Daphne Vitali

Βιογραφικό σημείωμα του καλλιτέχνη

Η Άννα Τσοουλούφι - Λάγιου γεννήθηκε το 1971. Σπούδασε καλές τέχνες στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα με ειδίκευση στην γλυπτική και στη φωτογραφία, καθώς και νέες καλλιτεχνικές στρατηγικές και τέχνη στο δημόσιο χώρο στη σχολή του Bauhaus στη Βαϊμάρ, Γερμανία και στο The School of the Art Institute στο Σικάγο των Ηνωμένων Πολιτειών. Έχει συμμετάσχει σε διεθνείς εκθέσεις, εκδηλώσεις και εργαστήρια στην Ευρώπη (Ελλάδα, Ιαλία, Γερμανία, Σκωτία, Αλβανία) και στην Αμερική (Σικάγο). Τα τελευταία χρόνια συμμετέχει σε καλλιτεχνικές συλλογικότητες και ομάδες (Ομάδα Φιλοπάππου, Νομαδική Αρχιτεκτονική). Το έργο της στηρίζεται σε εννοιολογικές μορφές, ενώ εκφράζεται μέσα από έναν συνδυασμό δράσεων και αισθητικής αποτύπωσης συνήθως στον χώρο της δημόσιας σφαίρας. Χρησιμοποιεί οπτικοακουστικά μέσα (φωτογραφία, καταγραφή, κείμενο) σε συνδυασμό με χωρικές, ή/και γλυπτικές εγκαταστάσεις και επιτελεστικές δράσεις. Εστιάζει στη σύγχρονη βιοπολιτική και στην υποκειμενικότητα μέσα από την κοινωνιολογία και την ανθρωπολογία των μητροπόλεων στην καθημερινή ζωή. Αντιλαμβάνεται τον άνθρωπο ως γλυπτική φιγούρα στο αστικό τοπίο, ως μορφή που υπόκειται σε κοινωνικοπολιτικές επιταγές και ως εκ τούτου συμπεριφέρεται έτσι ώστε να προσπαθεί να εκτρέψει τις επιταγές αυτές σε δημιουργικό, απελευθερωτικό καλλιτεχνικό έργο. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Η καλλιτέχνης ευχαριστεί θερμά την Αλίνα Λέφα (φωτογραφία) και τον Νίκο Αλεξόπουλο (φωτογραφικό στούντιο) καθώς και όλους όσους συμμετείχαν σε αυτό το έργο και βοήθησαν στην πραγματοποίησή του.

Οργάνωση: Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης
Διεύθυνση: Άννα Καφέτσι
Επιμέλεια: Δάφνη Βιτάλη
Σχεδιασμός: Φωτοσύνθεση Ε.Π.Ε.

Το έργο *Μορφές της ζωής - Συσκευή επιβίωσης στη μητρόπολη* της Άννας Τσοουλούφι - Λάγιου πραγματοποιείται στο πλαίσιο της σειράς *EMST Νέες Παραγωγές 2012* στην Αίθουσα Νέων Έργων του μουσείου, με την ευγενική υποστήριξη του Bombay Sapphire gin.

BOMBAY SAPPHIRE, the BOMBAY SAPPHIRE bottle design and device are trademarks and/or registered trademarks.

Ώρες λειτουργίας του Μουσείου
Τρίτη έως Κυριακή: 11.00 – 19.00
Πέμπτη: 11.00 – 22.00
Δευτέρα: Κλειστά

Είσοδος ελεύθερη

Διεύθυνση - Επικοινωνία
ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ (EMST)
Κτίριο Ωδείου Αθηνών
Βασ. Γεωργίου Β' 17 -19 & Ρηγίλλης, 106 75, Αθήνα
Τηλ. 210 9242111-3, Φαξ: 210 9245200
e-mail: protocol@emst.gr
www.emst.gr, http://fixit-emst.blogspot.com

Biographical note of the artist

Anna Tsoouloufi - Lagiou was born in 1971. She studied in the Athens School of Fine Arts specializing in sculpture and photography; also specialized in Public Art and New Artistic Strategies at the MFA Program of the Bauhaus University in Weimar, Germany, and in the sculpture dep. of The School of the Art Institute of Chicago. Since 2001 participates in collaboratives with interest in art expressed within the public sphere and the commons, sociopolitical issues and urban space configuration, with the Network Nomadic Architecture-Athens, PAC Multimedia- Skopje-Republic of Macedonia, Verpeilt Brigade - Athens, Filopappou Art Group - Athens. She has exhibited and participated in shows and workshops in Greece, Germany, Italy, Bosna-Herzegovina, Republic of Macedonia, Albania, and US-Chicago. She works in research around identity and subjectivity, while she thinks and feels of the human as a sculpture in a sociopolitical environment. Her actual work consists of sculptural installations - usually temporary and ephemeral- interventions in public space in association with ephemeral performative actions, the results of which remain as reminiscent documentaries of various kinds by using tactical media, like photography, video, posters, stickers, texts and more. She lives and works in Athens.

The artist wishes to thank Alina Lefa (photography) as well as Niko Alexopoulos (photographic studio) as well as all those who participated in this project and helped its realization.

Organization: National Museum of Contemporary Art, Athens
Direction: Anna Kafetsi
Curator: Daphne Vitali
Design: Photosinthesi L.L.d.

The work *Forms of Life - Survival Kit in the Metropolis* by Anna Tsoouloufi - Lagiou is realized in the framework of the series *EMST Commissions 2012* at the Project Room of the museum, with the kind support of Bombay Sapphire gin.

Opening hours of the museum
Tuesday – Sunday: 11.00 – 19.00
Thursday: 11.00 – 22.00
Monday: Closed

Free entrance

Address - Communication
NATIONAL MUSEUM OF CONTEMPORARY ART (EMST)
Building of the Athens Conservatory
Vas. Georgiou B' 17 -19 & Rigillis st., 106 75, Athens, Greece
Tel: +30 210 9242111-3, Fax: +30 210 9245200
e-mail: protocol@emst.gr
www.emst.gr, http://fixit-emst.blogspot.com

Από τον εκθεσιακό χώρο στο Ωδείο Αθηνών – From the exhibition space at the Athens Conservatory

2

ΕΜΣΤ | ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

ΑΡΧΑΙΟ ΕΚΘΕΣΗΣΗΝ

ANNA ΤΣΟΥΛΟΥΦΗ-ΛΑΓΓΙΟΥ – ΜΟΡΦΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ: ΣΚΕΥΗ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ

05/04/2012 - 10/06/2012

ΟΔΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Άννα Τσουλούφη-Λαγγίου
Μορφές της Ζωής: Σκεύη επιβίωσης στη Μητρόπολη
Οδείο Αθηνών
05/04/2012 – 10/06/2012
Επιμέλεια: Δόρνη Βιλιώλη

Με ανεπαιστέτη αντοχή στις όδεις των κινήων σύγχρονης Παλαιάς φιλοσοφίας όπως και Έλενη Αγάθειαν, ως Φύλη Γλυκατά, τον Μάκη Χαχρή και Τόν Νίχαρη, το νέο μέρος της Άννας Τσουλούφη-Λαγγίου πραγματεύεται έννοιες και θέματα που άπτονται της σύγχρονης Βιστανλικής. Στο παρόν έργο η καλλιτέχνης επάλληλα αναζητείται που ζουν και δραστηριοποιούνται στην Αθήνα πρόσωπα που η δια στέγασε και θαλασσοί και τα οποία ασχολούνται με την κοινωνικά και πολιτικά ζωή της πόλης, αναφέροντας σε συλλογότητες και επιδοκιμασίες τη διαίτησή των κοινών αγαθών. Οι ήρωες της είναι προσοικιότητες που συμμετέχουν πολιτικούς ρόλους και ταυτίσεις και αποτελούν για τη καλλιτέχνη μονοδιάστατες ή σύγχρονες πλατάνων που δημιουργούν το δικό τους σκόρπινα και φροντίζουν για τα κτήνη. Μόνο από μια σειρά παράτη φωτογραφικών αποικιώνων των μετατηλεπλητών της -που παραπέφονται στους διαοργματικούς τους ρόλους-, αλλά βλεπο-αποστασιοζών και τους ασυλόμενες βιωματικές σχέσεις που συντίθεν σε συντηρητικά με τους ίδιους, υπήκοα να καταγγείλει και να εξετάσει τον τρόπο ζωής των ανθρώπων αυτήν και τις καθημερινές τους λειτουργίες στην πόλη. Η Τσουλούφη αναδεικνύει το πολιτικό και σύγχρονη διαοργματικό πρόβλημα που έχει ο καθένας από αυτούς και θέτει ζητήματα γύρω από το κατά πόσο αρμόλουμε να έχουμε αλλά και υλοποιώμετα από την ανάγκη παλαιών ρόλων της ζωής μας, για την επίλυση μας σε ένα μεταπολιτικό κέντρο. Στη πόλιν, η καλλιτέχνης ενδιαφέρεται για τις σχέσεις που αναπτύσσονται ανάμεσα στις διαοργματικές μονοδιάστατες, αναζητώντας τις «μεταδοτικές» συντηρήσεις που διαμορφώνονται ανάμεσα τους, όπως αναφέρουν οι Χαχρή και Νίχαρη. Τέλος, παρατηρεί την ανάγκη των κοινών στο πλαίσιο της βιστανλικής παραγωγής και εργαζόταν τις απο-κρυμμένες των παλαιών των διαοργματικών σχέσεων και τον τρόπο που αυτής έχει στη βιστανλική πόλη. Διακρίνονται σε συνεργασίες με τους πρωταγωνιστές της και μονοδιάστατες ιστορίες τραυματικά και αναγλυπίζονται. Διαμορφώνεται ένα πολιτικό έργο για να μιλήσει, με πιστερὰ δόσεις, για πρόνοιες αντίστασης και επιβίωσης, στη αλληλεγγύη της υπαίχνης κρίσης.

Δόρνη Βιλιώλη

For BOMBAY SAPPHIRE (type design and device are trademarks and/or registered trademarks)

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

Το παρόν έργο είναι το αποτέλεσμα -ή επιλόγιστον- ένα σκόβο-μας απαιτητικό έργο που η οποία παρουσιάζει μέσα από μια σειρά φωτογραφίες, σχέδια και καταγραφές, σε βίντο, θεωρητικό κείμενο, πολιτικό παραφοράς και ιδιοπροσωπικές σχέσεις διακείμενα εργαλεία και πρακτικές από την κοινωνική ανθρωπολογία, την φιλοσοφία, την πολιτική επιστήμη, Απειρογένετες ως κλέφτες. Καταγράφει και αναδεικνύει «καταστασιαστές» ή σύγχρονες φοιρήσεις της Πόλης. Πρόσωπα ηρωιστικά, οι ήρωες μου είναι πολιτικοί, πολιτιστές, πολιδοδοτικοί, πληθυσμιακοί. Τους καλώ να μου επιδοκιμασίες να ξαναφέρω την κοσμοπολίτι ενδο-αποστασιοζών «πνεύμα», ή ακόμα και μιας κβαντικής διαδοσης, της βιωματικής ή διαοργματικής ως «έξοδος» το μέρος του μουσείου. Για να επιτύχω το αποτέλεσμα που στήλωμα βιστανικό πού στην διαδικασία της συνεργασίας. Καταγράφει τον τρόπο που βιώνουν την καθημερινότητά τους, κερμαίνεται από την προσωπική τους ιστορία, τις κινήσεις τους, τις όδεις τους, τις παλαιές τους πεποιθήσεις, τις πολιτικές τους, και δείχνει τα προσιμικά τους όρια. Φωτογράφημα μινιου τα κομμάτια που παράγει έργο. Οι μονοδιάστατες, παρμένοι εκλειπτικά όρους τους συνδέουν, φωτίζουν, αποτελούν αμφοτέρωθεν αντίστασης ενόσω στα κρητικά πλαίσια από το οποίο έχει αποκολληθεί ή καθημερινότητα στην πόλη. Η κάθε μια από αυτές τις επιλογές παρουσιάζονται σε απειροψία των καθημερινών ανθρώπων διαοργματικής «πρωτό» στην κίνηση, ένωση, «πνεύμα», «έξοδος» κρίσης για παλαιά και δημιουργία, εμπάλας αυτού, ένα από εσόντες. Η εργασία αυτή σε συνδυασμό με το προσωπικό μου και τις πολιτικές καθημερινές δραστηριοποιίες που κάθε μονόδρομο δημιουργείται το δικό του συνδυαστικό αλλά και κοινό πρακτικό, λειτουργικό πλαίσιο της καθημέρας και του κόσμου από αυτούς τους ανθρώπους. Μόνο από την εγκατάσταση που επιθυμώ με το σκοπό μου μένει, ο πόντος σκοπός είναι να αναδειχθεί η καθημερινή τους σχέση, όπου οφείβ την κοινότητα και την πόλη, να αναδείξει ένα υπαίχνη, κοινωνικό πατήρι.

Άννα Τσουλούφη-Λαγγίου

Η παρουσίαση του έργου στην ιστοσελίδα του Εθνικού Μουσείου σύγχρονης Τέχνης, στα αγγλικά | The presentation of the work on the website of the National Museum of Contemporary Art, in English

EMΣΤ Shop ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

National Museum of Contemporary Art Athens

VISIT EXHIBITIONS COLLECTION EVENTS EDUCATION

EXHIBITIONS

ANNA TSOULOUI-LAGIOU – FORMS OF LIFE: SURVIVAL KIT IN THE METROPOLIS

05/04/2012 - 10/06/2012

 ATHENS CONSERVATOIRE

Anna Tsouloufi – Lagiou
Forms of life: survival kit in the metropolis
Project Room
05/04/2012 – 10/06/2012
Curated by: Daphne Vliati

With specific references to the ideas of leading contemporary political philosophers such as Giorgio Agamben, Felix Guattari, Michael Hardt and Antonio Negri, the new project of Anna Tsouloufi-Lagioi deals with concepts and issues related to contemporary biopolitics. For the work, the artist chooses eight people that live and are active in the city of Athens, individuals, which the artist respects and admires, and who are involved in the social and political life of the city. They participate in collectives and aim at the preservation of the common goods. Her heroes are personalities who embody multiple roles and identities and represent, for the artist, the singularities of the contemporary multitude that create their own events and care for the commons. Through a series of forty photographic representations of her protagonists – who are presented in their different roles – eight video-interviews and the respective experimental maps that she designs in collaboration with them, she aims to record and examine the modes of living and the everyday practices of these people within the city. Tsouloufi reveals the various and different faces of each person and poses questions around whether we ought to have or benefit from the existence of different roles in our lives in order to survive in a metropolitan center. Furthermore, the artist is interested in the relations that are developed between the different singularities in order to seek the "unexpected encounters that are created between them", as mentioned by Hardt and Negri. Finally, she observes the existence of the commons in the framework of biopolitical production and comments on the sub-societies of people that are formulated, as well as their role in the biopolitical city. Working in collaboration with her protagonists and continuing real as well as staged elements, she creates a political work with poetic overtones, in order to talk about modes of resistance and survival in regards to the deadlock of the current crisis.

Daphne Vliati

With the kind support of

BOMBAY SAPPHIRE

The BOMBAY SAPPHIRE bottle design and device are trademarks and/or registered trademarks

MORE

The current work is the full, or, at least, the partial fruit of an artistic research, presented through a series of photos, discussions documented on videos, theory texts, poetic descriptions, and peculiar maps. I borrow loans and take up practices from the fields of social anthropology, philosophy, and political sciences, in an to act as a sculptor I record and, at the same time, reconstruct eight contemporary city figures. My heroes are real life persons with multiple identities and facets. They are manifold and plural personalities. I choose them as my models for the purpose of setting up a reverse pantheon. I make use of the museum facilities as a vessel, or, a rescue ark to host this pantheon. Yet, my models equip the rest of us with a survival kit, ready for use in city emergencies. I heavily rest on a cooperation process in order to achieve my goal. I register how my models lead their daily lives. I draw together pieces of their personal histories, their memories and ideas, their political views, their habits, and their individual style. We both make up the current work. My peculiar models resist, in their own way, to the prevailing ethics that has colonized every day life in the city. As a result, each model, instead a uniqueness in herself, produces its own alternative mode of living. I present them at specific pointed ends of every day human affairs: nutrition, housing, motion, information, leisure time for play and creation, caring of oneself, and curing from diseases. At those pointed ends, the personal tempo and diverse daily activities of each model become apparent. We grasp quite a view of their consciousness landscape and their practical and operating talent. With my artistic tools, I set up an installation. My final aim is to unearth my heroes' daily attitudes towards the city and society, and to bring out a collective social portrait.

Anna Tsouloufi – Lagiou

3

ΕΜΣΤ | ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΜΕΡΑ ΜΟΥΣΕΙΩΝ

Η ανακοίνωση της παρουσίασης του πρότζεκτ στο κοινό από το ΕΜΣΤ, στο πλαίσιο της Διεθνούς ημέρας μουσείων |
The announcement of the presentation of the project to the public from EMST, in the context of International Museum Day

ΕΜΣΤ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Διεθνής Ημέρα Μουσείων 18 Μαΐου 2012
ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΑΛΛΑΖΕΙ
ΝΕΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ - ΝΕΕΣ ΕΜΠΝΕΥΣΕΙΣ

Το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης συμμετέχει στον εορτασμό της Διεθνούς Ημέρας Μουσείων την Παρασκευή 18 Μαΐου 2012 διοργανώνοντας το ακόλουθο πρόγραμμα εκδηλώσεων:

12.00: Ξεναγήση στην έκθεση *SonicTime λόγος/ήχος/σιωπή από τη συλλογή του ΕΜΣΤ*

18.30: Ξεναγήση στην έκθεση *SonicTime λόγος/ήχος/σιωπή από τη συλλογή του ΕΜΣΤ*

19.30: Περφόρμανς της Άρτεμις Βασιλοπούλου (διάρκεια 40 λεπτά)

Η καλλιτέχνης Άρτεμις Βασιλοπούλου θα πραγματοποιήσει περφόρμανς με τίτλο *Αναγνώσεις του έργου του Γ. Χειμωνά «Ο Γάμος»*.

Μουσικός: Τάσος Τσαλαπάτης

Όπως αναφέρει η ίδια «μέσω της σωματικής δράσης του βαδίσματος, μεταφέρεται το ίχνος της πορείας επάνω στη βρεγμένη επιφάνεια του στρατσόχαρτου. Εδώ, η επιφάνεια γραφής επιστρέφει στο επίπεδο του εδάφους, γίνεται η διαδρομή επάνω στην οποία θα ξεδιπλωθεί το κείμενο. Το σώμα λειτουργεί ως γραφίδα, που συναντάει κάθετα την επιφάνεια επάνω στην οποία θα συρθεί το πέλμα αντικαθιστώντας τη συμπεριφορά του χεριού. Η ηχητική ερμηνεία του δεύτερου αναγνώστη, αναπτύσσεται και ξετυλίγεται στο ίδιο χωροχρονικό και επικοινωνιακό περιβάλλον....»

20.30: *Οι καλλιτέχνες συναντούν το κοινό:* Άννα Τσουλούφη-Λάγιου

Στο πλαίσιο των συναντήσεων με καλλιτέχνες η Άννα Τσουλούφη-Λάγιου θα μιλήσει για την εικαστική της έρευνα με αφορμή το νέο της έργο που παρουσιάζεται στο project room του Μουσείου με τίτλο *Μορφές της ζωής, Σκευή επιβίωσης στη μητρόπολη*.

Κατά τη διάρκεια της ομιλίας της η καλλιτέχνης θα μιλήσει για τα θέματα που την απασχολούν, τις πολιτικές και φιλοσοφικές έννοιες που πραγματεύεται στο καλλιτεχνικό της έργο της αλλά και για τη διαδικασία δημιουργίας του. Τέλος, θα παρουσιάσει παλιότερα έργα στα οποία πραγματεύεται παρόμοια ζητήματα.

Τη συζήτηση συντονίζει η επιμελήτρια του ΕΜΣΤ Δάφνη Βιτάλη. Η ομιλία θα πραγματοποιηθεί στο περιστύλιο του ΕΜΣΤ και θα διαρκέσει 60'.

Στο τέλος της εκδήλωσης θα προσφερθεί κρασί με την ευγενική χορηγία της εταιρίας Οινομεσηνιακή Α.Ε.

Ώρες λειτουργίας ΕΜΣΤ: 11:00 - 23:00

Είσοδος δωρεάν όλη την ημέρα

4

ΕΜΣΤ | ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Λεπτομέρεια του έργου όπως παρουσιάστηκε μέσα από την καμπάνια προβολής του **Εθνικού Θεάτρου** της σεζόν 2018-19, σε συνεργασία με το **ΕΜΣΤ**, στην οποία χρησιμοποιήθηκαν έργα του μουσείου. Εδώ μία από τις 37 φωτογραφίες του έργου Σκευή επιβίωσης στην μητρόπολη, χρησιμοποιήθηκε για την προβολή του έργου του Βίκτορος Ουγγώ Ο Άνθρωπος που Γελά σε σκηνοθεσία του Θοδωρή Αμπατζή | Detail of the project as presented through the **National Theatre's** promotion campaign of the 2018-19 season, in collaboration with **ΕΜΣΤ**, in which works of the museum were used. Here one of the 37 photographs of the work Survival Plan in the metropolis, was used to promote the work of Victor Hugo The Man Who Laughs directed by Thodoris Abatzis

The man who laughs

based on Victor Hugo's novel of the same name

a music theatrical composition by Theodore Abazis
REX THEATRE - KIDOPOLI STAGE

The man who laughs

based on Victor Hugo's novel of the same name

a music theatrical composition by Theodore Abazis
REX THEATRE - KIDOPOLI STAGE
From 23/11/2019 to 29/12/2019

EVENTS

THIS WEEK

SUMMER 2019

REPERTORY

OTHER ACTIONS

PREVIOUS PRODUCTIONS

BOX OFFICE

The man who laughs is much more than the stormy romance it seems; indeed, it is Victor Hugo's most political work and a love story becomes an examination of the excesses of power. The great French writer shows through his exceptional writing how repugnant its true face can be and how it expresses itself in the most vulgar and outspoken way.

This eventful novel of politics and romance is the raw material for a subversive piece of contemporary musical theatre directed with original music by Thodoris Abazis, the deputy artistic director of the Greek National Theatre. A group of talented performers, including actors, singers, dancers and on-stage musicians, give their all to bring a complex and demanding musical to the stage using all the tools of theatrical storytelling.

The man who laughs was first published in 1869, just two years before the establishment of the Paris Commune. Without ever having the resonance of Hugo's other novels, it does not lack their grandeur. Every issue, including social inequality, the corruption of power, the political responsibility to intervene, the crushing of the individual by the system, is latent and is masterfully revealed through a plot in which love is a driving force. Precisely in the same unexpected but very real way, he shows man's existential tragedy when he suffers at the hands of a warped power. In this case, it is the mash of the merry clown revealed through the violent and artificial laughter of the main hero. But the man who laughs has no choice in the matter. His grin reflects power's deforming tendencies in the most extreme and direct way.

Early 18th-century London is a highly structured aristocratic society with strict boundaries between the classes. Wealth and a high position in the hierarchy give rise to arrogance. The impoverished, wealth-willed people are identified, with no appetite for resistance and frequently no hope. In this cruel environment, Gwynplaine, a young man whose face has been mutilated into a permanent grin, falls in love with a blind girl, Dea. Their relationship is the most important thing in the world for him. As a member of a band of travelling performers, he will soon become famous for his appearance. When he dares to stand up for himself he comes face-to-face with the callousness of the powerful.

Recorded narration: *Thanasis Papageorgiou (Greek) and Rigas Axelos (French)*

REX THEATRE - KIDOPOLI STAGE

Events dates and times

Wednesday to Saturday 8.30pm, Sunday 7pm

MORE INFO

English subtitles. Every day

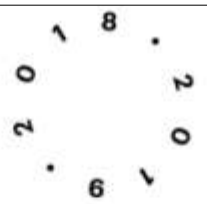
The images used in this season's promotional material have been selected from the collection of the *National Museum of Contemporary Art*.

Anna Tsoulou-Lagou, *Forms of life - Survival his in the metropolis, 2002*, Collection of the National Museum of Contemporary Art (detail) [photo](#)

creation team

 Dimitra Poppa Production	 Eva Andriani Libretto	 Theodoros Abazis Compositor & director	 Angeliki Gouliou Choreographer
 Konstantinos Zerkaris Text Designer	 Alki Psychogiorgi Costume designer	 Ylona Spiliopoulou Lighting designer	 Elisava Narkis Assistant director
 Melina Pevnelou Music coach	 Katerina Zafirogiorgi Text and costumes director	 Konstantinos Kardakaris Text and costumes director	 Christos Tsimas Hair design - stage
 Olga Polychrysi Make up design	 Yvi Spithaki Choreography	 Fotis Georgios Music coach	 Dimitris Angelis Accessories and costumes
 Eli Engedarakis Assistant costume designer	 Sotiris Athanasiadis		

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΘΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Φα
ντά
σου
ντά
Φα
σου

ANNA ΤΣΟΥΛΟΥΦΗ ΛΑΓΙΟΥ
Μορφές της ζωής - Σκευή επιβίωσης στη μητρόπολη, 2012
Εγκατάσταση
37 έγχρωμες φωτογραφίες εκτυπωμένες σε αυτοκόλλητο βινύλιο πάνω σε κάρτα μουστριν διαστάσεων 50 x 75 εκ. έκαστη, 8 χάρτες εκτυπωμένους σε χαρτί διαστάσεων 2 x (0.50 x 0.40μ.), 1 x (0.50 x 0.45μ.), 1 x (1 x 0.40μ.), 3 x (0.50 x 0.60 μ.), 1 x (0.50 x 0.50 μ.), 8 μονοκάναλα βίντεο με ήχο και 8 κείμενα που συνοδεύουν τα βίντεο, μια έκδοση 40 σελίδων μεγέθους 0.22 x 0.33μ., 3 ράφια διαστάσεων 8.74 μ., 7.1 μ. και 7.5 μ. μήκος, 1 ράφι διαστάσεων 60 x 40 εκ., γράμματα βινυλίου στον τοίχο.

Το έργο περιλαμβάνει τα βίντεο:
Συζήτηση με τον ΓΚ, διάρκειας 43'
Συζήτηση με την Κα Χι, διάρκειας 60'
Συζήτηση με την ΜαΠ, διάρκειας 52'
Συζήτηση με τον Κο Ρυκ, διάρκειας 42'
Συζήτηση με την Ταυ, διάρκειας 28'
Συζήτηση με τον Ήταβήτα, διάρκειας 28'
Συζήτηση με τον Κο Πικάππα, μια περιήγηση στην οδό Σόλωνος, διάρκειας 58'

Το έργο πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος ΕΜΕΤ Νέες Παραγωγές 2012 με την υποστήριξη του Bombay Sapphire gin, Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Αρ. Εισ. 795/12

Το έργο *Survival Kit* της Άννας Τσουλούφη Λάγιου πραγματεύεται έννοιες και θέματα που άπτονται της σύγχρονης βιοπολιτικής και έχει συγκεκριμένες αναφορές στις ιδέες σύγχρονων πολιτικών φιλοσόφων. Δανειζόμενη εργαλεία και πρακτικές από την κοινωνική ανθρωπολογία, την φιλοσοφία και την πολιτική επιστήμη, η εικαστική της έρευνα παρουσιάζεται μέσα από φωτογραφίες, συζητήσεις καταγραμμένες σε βίντεο, θεωρητικά κείμενα και ιδιόμορφους χάρτες. Η καλλιτέχνης επιλέγει οκτώ ανθρώπους που ζουν και δραστηριοποιούνται στην Αθήνα, τα οποία ασχολούνται με την κοινωνική και πολιτική ζωή της πόλης, συμμετέχοντας σε συλλογικότητες και επιδιώκοντας τη διαφύλαξη των κοινών αγαθών. Δουλεύοντας σε συνεργασία με τους πρωταγωνιστές της και συνδυάζοντας στοιχεία πραγματικά και σκηνοθετημένα,

ΕΘΝΙΚΟΘΕΑΤΡΟ

Φα
ντά
σου
ντά
Φα
σου

δημιουργεί ένα πολιτικό έργο για να μιλήσει, με ποιητική διάθεση, για τρόπους αντίστασης και επιβίωσης στο αδιέξοδο της σημερινής κρίσης.

Η Άννα Τσουλούφη Λάγιου γεννήθηκε το 1971. Σπούδασε καλές τέχνες στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα με ειδίκευση στην γλυπτική και στη φωτογραφία, καθώς και νέες καλλιτεχνικές στρατηγικές και τέχνη στο δημόσιο χώρο στη σχολή του Bauhaus στη Βαϊμάρη, Γερμανία και στο The School of the Art Institute στο Σικάγο των Ηνωμένων Πολιτειών. Έχει συμμετάσχει σε διεθνείς εκθέσεις, εκδηλώσεις και εργαστήρια στην Ευρώπη (Ελλάδα, Ιταλία, Γερμανία, Σκότια, Αλβανία) και στην Αμερική (Σικάγο).

Κείμενα: Δάφνη Βιτάλη, Τίνα Πανδή, Σταμάτης Σχιζάκης – Επιμελητές ΕΜΣΤ

ΕΘΝΙΚΟΘΕΑΤΡΟ

5

ΕΜΣΤ | ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ | ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ε.Θ.# 04

Συνέντευξη μου που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό **Ε.Θ.# 04** του Εθνικού Θεάτρου μέσα στο πλαίσιο της καμπάνιας προβολής του Εθνικού Θεάτρου της σεζόν 2018-19, σε συνεργασία με το ΕΜΣΤ, στην οποία χρησιμοποιήθηκαν έργα του μουσείου | My interview published in the magazine **E.T.#04** of the National Theatre promotion campaign of the 2018-19 season, in collaboration with ΕΜΣΤ, in which works of the museum were used

Εθνικό Θέατρο και ΕΜΣΤ: Μια απρόσμενη συνάντηση

Πάνος Κοκκινιάς
Νίσυρος

**Αλέξανδρος
Ψυχούλης
Καταρράκτης**

Το έργο σας υιοθετήθηκε από έναν πολιτιστικό οργανισμό για έναν εντελώς διαφορετικό σκοπό απ' ό,τι θα μπορούσατε ίσως να φανταστείτε. Ποια ήταν η πρώτη σας αντίδραση όταν το μάθατε; Όταν ένα έργο φεύγει από το εργαστήριο του δημιουργού του, ως πούμε πως ενηλικιώνεται, πορεύεται μόνο του και ανεξάρτητα από τη βούληση του ανθρώπου που το γέννησε. Τα αληθινά παιδιά μας θέλουμε, πριν συμβεί αυτό, να τα έχουμε προικίσει με κριτική σκέψη και υπευθυνότητα. Τα έργα αρεΐ να τα προικίζεις με μόλιχη αμφισβησία. Κρυφός πόθος κάθε καλλιτέχνη είναι το έργο του να παίρνει εκ των υστέρων διαστάσεις που εκείνος δεν ήταν δυνατόν να προβλέψει. Χάρηκα πολύ όταν το έμαθα.

Ποια είναι η αρχική ιδέα πάνω στην οποία βασίστηκε το έργο Καταρράκτης; Το έργο δεν έχει κανέναν συμβολισμό. Είναι ακριβώς αυτό που δείχνει. Ένας άνθρωπος που κοιτάζει έναν καταρράκτη. Είναι μια γραφιστική ερμηνεία εκείνης της σχέσης φύσης και ανθρώπου που ο γερμανικός Ρομαντισμός διαπραγματευόταν με πιο λόγια, πιο τεχνική ζωγραφική.

Καταρράκτης και Τίμων ο Αθηναίος; Ένας νέος τρόπος ερμηνείας του έργου σας προκύπτει. Τι σκέφτεστε για αυτό; Θα ήθελα πρώτα να δω την παράσταση για να σας απαντήσω. Δεν τα έχω καταφέρει ακόμα, γιατί μένω μακριά από την Αθήνα.

Με αφορμή τη συνεργασία Εθνικού Θεάτρου και ΕΜΣΤ, ποια είναι η γνώμη σας για τη συνομιλία των τεχνών και την εφαρμογή του διαλόγου αυτού στην καθημερινή ζωή; Αν σκεφτούμε πως η λέξη «ρύθμιση» ή η λέξη «ρυθμός» υπάρχει στη ζωγραφική, στη μουσική, στην αρχιτεκτονική, στη φωτογραφία κλπ., φτάνουμε εύκολα στο συμπέρασμα πως οι τέχνες ανέκαθεν συνομιλούσαν, και μάλιστα όχι επιφανειακά αλλά υποδόρια, μέσα από δομικά κοινά χαρακτηριστικά. Το να συνομιλήσουν και με την καθημερινή ζωή είναι κάτι που ο καλλιτέχνης πάντα ελπίζει πως θα συμβεί.

Το έργο σας υιοθετήθηκε από έναν πολιτιστικό οργανισμό για έναν εντελώς διαφορετικό σκοπό απ' ό,τι θα μπορούσατε ίσως να φανταστείτε. Ποια ήταν η πρώτη σας αντίδραση όταν το μάθατε; Χάρηκα, γιατί έχω συνεργαστεί επανειλημμένα και με τους δύο οργανισμούς, όπως επίσης και με ηθοποιούς της παράστασης που το έργο μου συνοδεύει. Κατά σύμπτωση, το θεατρικό έργο με το οποίο με «πρόντρεψε» το Εθνικό Θέατρο ήταν αυτό με το οποίο κάποτε είχα περάσει στις εξετάσεις της Δραματικής Σχολής Βεάκη.

Ποια είναι η αρχική ιδέα πάνω στην οποία βασίστηκε το έργο Νίσυρος; Η Νίσυρος με όρους θεάτρου είναι τραγικωμωδία. Προσπαθεί να δει με χιούμορ την τάση να φωτογραφίζουμε μια την κάθε στιγμή στη ζωή μας. Να τη σκηνοθετούμε, συνειδητά ή υποσυνείδητα, για να την παρουσιάσουμε στους άλλους μέσα από τα κοινωνικά δίκτυα. Για να τους περάσουμε μια εικόνα μας, την οποία στο τέλος θα πιστέψουμε κι εμείς.

Ε.Θ.#04

Προσέλαβα τα παραπάνω και στο www.et.gr περισσότερες πληροφορίες για τους καλλιτέχνες και το έργο τους.

Νίσυρος και Απόψε αυτοσχεδιάζουμε: Ένας νέος τρόπος ερμηνείας του έργου σας προκύπτει. Τι σκέφτεστε για αυτό; Δεν ξέρω ποιος ή ποια είναι η προξενήτρα και τι ακριβώς είχε στο μυαλό της. Αλλά φαντάζομαι ότι τα ανθρωπάκια της Νισύρου μπορεί και να θυμίζουν ήρωες του Πιραντέλλο. Ο Δημήτρης Μυράτ, στον πρόλόγο του για την ίδια παράσταση που είχε σκηνοθετήσει το 1961, λέει ότι οι μορφές του Πιραντέλλο μεταωρίζονται ανάμεσα στη ζωή και το θέατρο, το αστειό και το τραγικό, τη μάσκα και το πρόσωπο. Και λέει επίσης κάτι που ακούγεται τόσο σημερινό, ότι «προτιμάμε τη μάσκα που κατασκευάσαμε για εμάς ή που μας κατασκευάσανε οι άλλοι. Είμαστε αιχμάλωτοι αυτού που προσπαθήσαμε να παραστήσουμε, και δεν μπορούμε να ξεφύγουμε πια».

Με αφορμή τη συνεργασία Εθνικού Θεάτρου και ΕΜΣΤ, ποια είναι η γνώμη σας για τη συνομιλία των τεχνών και την εφαρμογή του διαλόγου αυτού στην καθημερινή ζωή; Το όφελος δεν είναι μόνο για τους θεατές. Και οι τέχνες μιλώντας μεταξύ τους αλληλομορφώνονται. Όπως συμβαίνει σε όλες τις συνομιλίες, ο διάλογος έχει νόημα και είναι παραγωγικός όταν ακούμε με προσοχή ο ένας τον άλλον και μαθαίνουν απ' αυτά που λέει.

Άννα Τσουλούφη-Λάγιου **Μορφές της ζωής.** **Σκευή επιβίωσης στη** **μητρόπολη**

Το έργο σας υιοθετήθηκε από έναν πολιτιστικό οργανισμό για έναν εντελώς διαφορετικό σκοπό απ' ό,τι θα μπορούσατε ίσως να φανταστείτε. Ποια ήταν η πρώτη σας αντίδραση όταν το μάθατε; Σίγουρα μου προκάλεσε περιέργεια αλλά και ενθουσιασμό. Είχε γίνει μια «μεταφορά ενέργειας». Ξαφνικά ένα κομμάτι του καλλιτεχνικού μου έργου θα μπορούσε να «παίξει» κοντά σε κάτι με πιο ευρύ κοινό απ' ό,τι έχουμε ίσως συνηθίσει στον υποψιασμένο εικαστικό κύκλο. Όμως δεν είχα εικόνα, το έργο είναι κάπως «δαιδαλώδες». Ποιο κομμάτι του θα παρουσιαζόταν και τι σχέση θα δημιουργούσε αυτή η μεταφορά; Όταν τελικά είδα την καμπάνια

ολοκληρωμένη, η κίνηση της επιλογής του κάθε εικαστικού έργου για το ανάλογο θεατρικό όχι μόνο έβγαλε νόημα, αλλά μου φάνηκε και πολύ εύστοχη.

Ποια είναι η αρχική ιδέα πάνω στην οποία βασίστηκε το έργο Μορφές της ζωής. Σκευή επιβίωσης στη μητρόπολη; Ο θαυμασμός απέναντι σε καθημερινούς ανθρώπους, οι ρυθμολογημένες τους πρακτικές... Ένας ιδιαίτερος κύκλος τέτοιων καθημερινών ανθρώπων, οι οποίοι με μια πολιτική συνείδηση διαφυλάττουν τα κοινά κοινωνικά αγαθά, γίνονται οι ήρωές μου για μίαν εικαστική αφήγηση. Κάνοντας καθημερινά ένα ιδιαίτερο, δικό τους έργο, στο οποίο έχουν «ταλέντο», εκείνο με το οποίο τρέφουν τη ζωτική τους δύναμη, που προσομοιάζει κατά την άποψή μου με το έργο του καλλιτέχνη. Προσπαθώντας να κατανοήσω τον Τζόρτζιο Αγκάμπεν για «τις μορφές της ζωής», ο οποίος αναφέρεται στον Αριστοτέλη και «το έργο του ανθρώπου», επιβεβαιώνω την αντίληψή μου ότι δεν διαφοροποιεί κάτι αξιακά την καλλιτεχνική πράξη από εκείνη ενός άλλου ανθρώπου που παράγει κάποιο άλλο έργο, όχι εμπορευματοποιημένο, αλλά ψυχικά κινούμενο. Κατά την αντίληψή μου πάλι, κάνοντας «ανθρώπογραφια», οι πρακτικές αυτές μέσα σε μια εποχή κρίσης αξίζουν να διασωθούν ως «συνειδησιακές εργαλειοθήκες»...

Μορφές της ζωής. Σκευή επιβίωσης στη μητρόπολη και Ο άνθρωπος που γελά: Ένας νέος τρόπος ερμηνείας του έργου σας προκύπτει. Τι σκέφτεστε για αυτό; Βλέποντας τη φωτογραφία του έργου μου που χρησιμοποιήθηκε δίπλα στον τίτλο του θεατρικού έργου και διαβάζοντας την αφήγηση, θεωρώ ότι λειτουργεί ως καταλύτης, ώστε να αντιληφθεί το κοινό το θεατρικό έργο άμεσα, με έναν νέο τρόπο. Είναι η δύναμη της εικόνας και όχι ο τίτλος, η δύναμη της σχέσης, που φανερώνει μια σχετικά νέα, πολιτική, σοκαριστικά εντατική συνθήκη για άπειρους ανθρώπους (που δεν γελούν φυσικά καθόλου, ίσα ίσα είναι απρόσωποι), τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, που δέχονται καθημερινά την επιβολή της εξουσίας. Για να βεβαιωθώ, μένει φυσικά να βρεθώ σε μια του παράστασή...

Με αφορμή τη συνεργασία Εθνικού Θεάτρου και ΕΜΣΤ, ποια είναι η γνώμη σας για τη συνομιλία των τεχνών και την εφαρμογή του διαλόγου αυτού στην καθημερινή ζωή; Το έργο μου ξεκινά από την καθημερινή ζωή. Το έβαλα στο μουσείο για να το κοινωνικοποιήσω όσο το δυνατόν περισσότερο μέσα από θεσμικούς παράγοντες. Υπάρχει πάντοτε και ο δρόμος-δημόσιος χώρος. Το θέατρο ήταν πάντοτε πολύ πιο προσφιλές από άλλες μορφές ψυχαγωγίας. Από την άλλη, πάλι, ο θεσμός του μουσείου ήταν από τη γέννησή του ελιτιστικός, σε σχέση με μια συναυλία, το σινεμά ή και πιο λαϊκές μορφές ψυχαγωγίας, πιο κοντινές στην καθημερινή πραγματικότητα. Η ζωή στα Πατήσια, όπου ζω, κέντρο-απόκεντρο για πολλούς, δεν έχει πολλή σχέση με τέτοιες μορφές ψυχαγωγίας. Αν και θα ακουστεί μανιάν, οι ευθύνες εδράζονται στα εξής: στο ότι η βάση της κοινωνίας ανέκαθεν δεν εκκλύονταν από αυτούς τους θεσμούς, στην ανέκαθεν υποβάθμιση της δημόσιας παιδείας και φυσικά στην υλική φτώχεια των ανθρώπων, που προσπαθούν πρώτα απ' όλα να επιβιώσουν, στην έλλειψη πολιτισμού, έλλειψη χώρου και χρόνου για την ανάπτυξη του πνευματικού. Μένει μόνο να φέρνουμε εμείς στην καθημερινότητα το μουσείο και το θέατρο στο σχολείο, να βοηθάμε να δημιουργηθεί η επιθυμία στους νέους ανθρώπους μέσα από την ευχαρίστηση της πρακτικής γνώσης για αυτά. — M.K.

6

ΑΘΗΝΟΡΑΜΑ

Η παρουσίαση του έργου στο εβδομαδιαίο περιοδικό **αθηνόραμα** από την **Δέσποινα Ζευκιλή** | *The presentation of the work in the weekly magazine athinorama by Depina Zeykili*

ΣΙΝΕΜΑ ΘΕΑΤΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ BARS & CLUBS NIGHT LIVE CITY VIBE ΠΑΙΔΙ

αθηνόραμα

Εργαλειοθήκη επιβίωσης στην Αθήνα της κρίσης

Από **Δέσποινα Ζευκιλή** - 14/04/2012

Ο Ήτα Βήτα (ρακο)συλλέκτης και αναμεταδότης πληροφορίας. Η κα Χι αφανής τροφο-σποροσυλλέκτης, κηπουρός, παραγωγός τροφής προς μοίρασμα. Ο κύριος Πι Κάππα μηχανικός των ιδεών και μεταφορέας συναισθημάτων αποτυπωμένων σε εγγεγραμμένες λέξεις. Οκτώ άνθρωποι της διπλανής πόρτας που μοιράζονται αγαθά και εμπειρίες δημιουργώντας ιδιότυπα δίκτυα είναι οι πρωταγωνιστές της νέας εγκατάστασης της Άννας Τσουλούφη-Λάγιου «Μορφές Ζωής - Σκεύη επιβίωσης στη μητρόπολη» που παρουσιάζεται στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Είναι άνθρωποι τους οποίους γνωρίζει εδώ και χρόνια, περισσότερο ή λιγότερο καλά, και θεωρεί ότι ο τρόπος ζωής τους «διασώζει κάτι, αποτελεί ένα survival kit, μια εργαλειοθήκη επιβίωσης που δείχνει ότι μπορούν να γίνουν κι αλλιώς τα πράγματα.» μας είπε η ίδια. Ακόμη κι αν κάποια στοιχεία του έργου λειτουργούν αποπροσανατολιστικά κάνοντας το αποτέλεσμα κάπως φλύαρο (όπως οι στυλιζαρισμένες, θεατρικές φωτογραφίες), παρακολουθώντας τις συζητήσεις ο καθένας από μας μπορεί να φτιάξει κατ' επέκταση τη δική του κιβωτό, το δικό του χάρτη, αν όχι με συμπεριφορές και «διδάγματα», τουλάχιστον με θραύσματα από την ιστορία και το τοπίο της πόλης που αξίζει να διασωθούν.

αθηνόγραμμα

ΣΙΝΕΜΑ ΘΕΑΤΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ BARS & CLUBS NIGHT LIVE CITY VIBE ΠΑΙΔΙ

Άννα Τσουλούφη-Λάγιου

Survival kit για την Αθήνα της κρίσης

Από

Δέσποινα Ζευκιλή - 24/04/2012

Οκτώ άνθρωποι της διπλανής πόρτας που μοιράζονται αγαθά κι εμπειρίες δημιουργώντας ιδιότυπα δίκτυα. Μια εργαλειοθήκη επιβίωσης στην Αθήνα αλλά και δεκάδες «χάρτες» εναλλακτικής περιήγησης στο σήμερα και το χθες. Η Άννα Τσουλούφη-Λάγιου μας ξεναγεί στη νέα της εγκατάσταση στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης.

Ο κύριος Ρυκ είναι ρυθμιστής αύρας. Ο Ήτα Βήτα (ρακο)συλλέκτης και αναμεταδότης πληροφορίας. Η κυρία Χι αφανής τροφο-σποροσυλλέκτης, κηπουρός, παραγωγός τροφής προς μοίρασμα. Ο κύριος Πι Κάππα μηχανικός των ιδεών και μεταφορέας συναισθημάτων αποτυπωμένων σε εγγεγραμμένες λέξεις. Η Ταυ συλλέγει και πλάθει με άλλους συλλογικές εμπειρίες ανεμελιάς και αθωότητας. Η ΜΑΠ είναι περιπλανώμενη κι εφήμερη κάτοικος της δημόσιας σφαίρας και των κοινών τόπων διαβίωσης. Ο ΓΚ ερευνητής ρηγματώσεων στο κυρίαρχο σύστημα... Η Εάν εμπυχώτρια και συμπαραγωγός συνθηκών του κοινού βίου, της ευδαιμονίας. Κοινώς οκτώ καθημερινοί άνθρωποι, καλλιτέχνες, γιατροί, εκδότες του αναρχικού χώρου, κηπουροί, που η αναφορά απλώς στην επαγγελματική τους ιδιότητα δεν φτάνει για να αποδώσει το παράλληλο πάθος τους με τα κοινά, τον τρόπο με τον οποίο μεταδίδουν και μοιράζονται διαφορετικού τύπου αγαθά φτιάχνοντας δίκτυα πέρα από το εμπορεύσιμο. Η Άννα Τσουλούφη-Λάγιου, εικαστικός που έχει δουλέψει στο παρελθόν σε διαφορετικά δίκτυα και ομάδες, μιλά γι' αυτούς με θαυμασμό, καθώς αποκρυπτογραφεί τα πρόσωπα πίσω από τις φωτογραφίες που περιβάλλουν την εγκατάσταση «Μορφές Ζωής - Σκεύη επιβίωσης στη μητρόπολη». Είναι άνθρωποι τους οποίους γνωρίζει εδώ και χρόνια, περισσότερο ή λιγότερο καλά, και θεωρεί ότι ο τρόπος ζωής τους «διασώζει κάτι, αποτελεί ένα survival kit, μια εργαλειοθήκη επιβίωσης που δείχνει ότι μπορούν να γίνουν κι αλλιώς τα πράγματα. Είτε είναι πολιτικοποιημένοι είτε όχι, είναι όλοι τους πολύ δραστήριοι, έχουν μια τρέλα, δεν θα το έλεγα απλώς χόμπι, και λειτουργούν μεταδοτικά, δεν μοιράζουν το χρόνο τους απλώς ανάμεσα στο σπίτι και στη δουλειά. Ακόμη και όσοι δεν έχουν πολιτική στάση έχουν μια αθωότητα που τη χρειαζόμαστε. Χωρίς ουτοπία δεν υπάρχει σκηνικό διαφυγής».

Η Τσουλούφη συζητά με τον καθένα προσωπικά και το βιντεο-ντοκουμέντο της κουβέντας παρουσιάζεται σε αυτόνομες οθόνες στο κέντρο της αίθουσας. Μια σειρά από ιδιοσυγκρασιακούς χάρτες που έχουν προκύψει από αυτές τις συζητήσεις, η φράση των Hardt and Negri «Το ον συγκροτείται στο συμβάν» και μια έκδοση με ειδικά μεταφρασμένα για την περίπτωση κείμενα των ίδιων καθώς και των Agamben, Deleuze και Guattari συμπληρώνουν το έργο. «Ήθελα οι απόψεις του καθενός να ακουστούν, όχι ως παράδειγμα με την ηθικοπλαστική έννοια, αλλά ως μια προτροπή ότι γίνεται κι έτσι. Ο καθένας μας μπορεί να αναδείξει κάτι ιδιαίτερο στο κοινωνικό κομμάτι, ειδικά τώρα. Η κρίση, άλλωστε, πιστεύω ότι είναι πάνω απ' όλα ανθρωπολογική. Οι συγκεκριμένοι άνθρωποι, αλλά και πολλοί άλλοι, δεν περίμεναν να έρθει η κρίση για να πάρουν το ποδήλατο ή να αρχίσουν να φυτεύουν. Δεν ήταν ανάγκη, ήταν επιθυμία τους και θέμα ψυχικής διάθεσης πάνω απ' όλα. Προετοιμάζουν, ανακαλύπτουν, καλλιεργούν, θρέφουν, μεταδίδουν. Θέλησα το έργο να λειτουργήσει σαν κιβωτός που θα το διασώσει όλο αυτό. Ένα δεύτερο survival kit μες στο μουσείο όπως αυτό που φτιάχνουν οι ίδιοι με τον τρόπο ζωής τους».

Ακόμη κι αν κάποια στοιχεία του έργου λειτουργούν αποπροσανατολιστικά και κάνουν το αποτέλεσμα κάπως φλύαρο (όπως οι στυλιζαρισμένες, θεατρικές φωτογραφίες), παρακολουθώντας τις συζητήσεις, ο καθένας μπορεί να φτιάξει κατ' επέκταση τη δική του κιβωτό, το δικό του χάρτη, αν όχι με συμπεριφορές και «διδάγματα», τουλάχιστον με θραύσματα από την Ιστορία και το τοπίο της πόλης. Από την περιήγηση του Πι Κάππα στα στέκια της Σόλωνος του '79 μέχρι το βιωματικό μουσικό χάρτη της Εάν (από τον Τσαουσόπουλο των '80s μέχρι την εκπομπή στο ρ/σ Κόκκινο) και τον «τοιχο των 1.000 γλωσσών» στη Δραπετσώνα, η κιβωτός της Τσουλούφη κλείνει μέσα της μικρές αφηγήσεις στο περιθώριο της επίσημης Ιστορίας, διαστρωματώσεις της πόλης και του πρόσφατου παρελθόντος που αξίζει να καταγραφούν και να διασωθούν – και ως εργαλεία κατανόησης του σήμερα.

7

ΕΘΝΟΣ

ΚΟΛΩΝΑΚΙ | ΤΕΧΝΗ

Η τέχνη της επιβίωσης σε μια μπρόπολη

Μητροπολιτικές φιγούρες προτάσσουν διαφορετικούς τρόπους του ζην, ανηκούν παραδόσεις, ομνιστικά ιδεώδη, μοντερνισμό, καθώς και σύγχρονες μορφές αυτο-οργάνωσης, στο νέο έργο της καλλιτέχνιδας **ΑΝΝΑΣ ΤΣΟΥΛΟΥΦΗ - ΛΑΓΙΟΥ** που επιδιώκει να αφυπνίσει συνειδήσεις.

ΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΣ ΛΑΓΙΟΥ kallimeno@projectart.gr
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΩΣΤΑΣ ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ
kostl@projectart.gr

ΙΛΥΣΟΦΩΝΤΑΣ... πολιτικά στην καθημερινή τους ζωή, αλλά προάγει και ήρωες της μπρόπολης πρωταγωνιστών στο νέο έργο της εικαστικού Άννας Τσουλούφη - Λάγιου με τίτλο: «Μορφές της ζωής: Σκευή επιβίωσης στη μπρόπολη», το οποίο εκτελείται στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ) έως τις 3 Ιουνίου. Θεμαζόντας αισθητικά το θέατρο Σικάγο, το έργο αναπτύσσεται σε κυκλική διάταξη, με φωτογραφικά ενσταντανέ, βιογραφικές κάρτες και βίντεο - συνεντεύξεις. Οι οκτώ πρωταγωνιστές αποθανατίζονται σε χαρακτηριστικές στιγμές δράσης, ενώ περιγράφουν στον θεατή τους εναλλακτικούς τρόπους αντιμετώπισης της κρίσης που έχουν επινοήσει στην καθημερινότητά τους, μέσα από περιηγήσεις στην ταρτοραία πόλη της Αθήνας.

«Η νέα για το έργο γεννήθηκε πριν από ενάμιση χρόνο, όταν προσκλήθηκα από τη διεύθυνση του ΕΜΣΤ Άννα Κορρέση και μου ζητήθηκε να δημιουργήσω ένα νέο έργο για το Project Room του Μουσείου», εξηγεί η Άννα Τσουλούφη - Λάγιου και προσθέτει: «Ζούμε σε περίοδο κοινωνικοπολιτικής και ανθρωπολογικής κρίσης. Γι' αυτό επέλεξα οκτώ μπροπολιτικές φιγούρες, οι οποίες εμφανίζονται ως οδοί στον λαβύρινθο των αδιεξόδων του σήμερα. Τις "σουλφίτσαν" - με πεισματικά μέσα και όρους - προς διάδοση μέσα σε ένα κλειστό σκάφος - κλιβό - όχημα (την αίθουσα του Μουσείου), μαζί με τον περιβάλλοντα κόσμο τους, τις νημάδες τους, την οξυγόννη συνείδησή τους κατάποση, τις ιδέες τους. Η καθέρια απ' αυτές είναι αντιπροσωπευτικά μιας από τις καθημερινές ανθρώπινες λειτουργίες. Τροφή, σίγη, κίνηση στον χώρο, απόκτηση και μεταδόση γνώσης, απόκτηση και αναμετάδοση της πληροφορίας, ελεύθερος χρόνος για παιχνίδι και διασκέδαση, για εμπέδωση εαυτού, ίωση από σωματικές και ανειμιαστές ή ψυχικές ασθένειες, με λίγα λόγια φυσική επιβίωση, υγεία, παιδεία, πολιτισμό, κοιλότητα. Η καθέρια από αυτές αναλαμβάνει να μας δείξει τις διεξόδους που έχει ανακαλύψει, μέσα από τις μορφές της ζωής που συνεινεί ή παράγει. Προτάσσουν τρόπους του ζην, διαφορετικούς από εκείνους τους οποίους έχει καθιερώσει το τοπίο του ύπαιθρου καπιταλιστικού μοντέλου ζωής, το οποίο κλονίζεται μέσα στην κρίση. Το έργο είναι ένα παράδειγμα του πως ο καθένας από εμάς μπορεί να κάνει τη δική του καρτογράφηση και το δικό του survival kit, τη δική του σκευή, εργαλειοθήκη επιβίωσης στην κρίση που περνάμε».

«Η «καθέρια» που εμμενίστηκε η καλλιτέχνοδα αγκαλιάζει τις μορφές, σύμφωνα με το φύλο την ηλικία και την ιδιαίτερη ιδιότητα την οποία η καθέρια από αυτές αναπτύσσει, μέσα από πολλαπλές δραστηριότητες με τακτική αντίσθεση ενάντια στο υπάρχον κυρίαρχο πολιτισμικό σύστημα. Με μια ποικιλία και μεταφορική διάθεση, η καλλιτέχνης πλάθει προοδωτική τίτλους και συνθηματικά ανάματα: Η Εαν είναι εφημερίδα και συμπαραγωγός συνθηκών του κινώδους βίου της ευδαιμονίας, ο ΓΚ είναι ένας ερευνητής πραγματοποιώσεων στο επιχειρησιακό σύστημα, άγραφον και αδη-

λων τύπων νημάτη των από κάτω - καταγραφές ελαστώνων οργητιστών, ο Ηα Βήτα, (ρακοισυλλέκτης και αντιμεταδότης πληροφοριών, η κα Χι, η αφανής τροφή-ασφορυσυλλέκτης κλοπάρης, παραγωγός τροφής προς μοίραση, ο κος Ρυκείνιος ο ροθιμητής σάρας των ασθενών του, η Ματ είναι περιπλανώμενη και εφήμερη κίσηκος της διαφοράς σφαιρας και των κοινών τύπων διαβητικών, ο κος Πικάππα είναι μηχανικός των ιδέων και μεταφορέας συναισθημάτων αποτυπωμένων σε εγγεγραμμένες λέξεις, η Ταυ συλλέγει και πλάθει μαζί με άλλους συλλογικές εμπειρίες ανεμελιάς και αθεώτητας, γίνεται το πολυμεγέθειο της καλλιτεχνικής παραγωγής.

Με τη ματιά της εμπειλήτριας.
«Με συγκεκριμένες αναφορές στις ιδέες των κίρων σύγχρονων πολιτικών φιλοσόφων όπως του Τζόρτζο Λυκάμη, του Φίλιπ Γκουαράρι, του Μάικλ Χάρντ και του Τόνι Νέγκερ, το νέο project της Άννας Τσουλούφη - Λάγιου πραγματεύεται έννοιες και θέματα που απαι-

- 1. Διαιτησίας.** Η Άννα Τσουλούφη - Λάγιου.
- 2. Survival kit.** Φωτογραφικά ενσταντανέ, εδάφια βιογραφικές κάρτες και βίντεο-συνεντεύξεις.
- 3. Φιγούρες.** Τα μοντέλα συγκροτούνται στη σκίζοφρενική μπροπολή και κωμικομενότητα.
- 4. Σέχσον.** Το ΕΜΣΤ λειτουργεί προσωρινά στο Οδείο Αθήνας.
- 5. Μορφές.** Ο (ρακο) συλλέκτης Ηα Βήτα.

νται τις σύγχρονες βιοπολιτικές» επισημαίνει η εμπειλήτρια της έκθεσης κ. Δάφνη Παύλη «Η καλλιτέχνης επιδιώκει οκτώ ανθρώπους που η ίδια εκπαιδεύει και θεμελιώνει και τα οποία ασκούνται με την κοινωνική και πολιτική ζωή της πόλης, συμμετέχοντας σε συλλογικότητες και επιδιώκοντας τη διαμελίωση των κοινών σφαιρών. Οι προκεί τις είναι προσωποποιήσεις που ενσωματώνουν πολλαπλούς ρόλους και ταυτότητες και αποτελούν για την καλλιτέχνηδα μοναδικότητα των σύγχρονων ηρώων που διαμορφώνουν τα δικά τους σφαιρίδια και φροντίζουν για τα κοινά. Η Τσουλούφη αναδεικνύει τη πολλαπλή και διαφορετική πρόσωπα που έχει ο καθένας από αυτούς και θέτει προκείμενα γύρω από το κατά πόσον οφείλουμε να έχουμε αλλά και οφειλούμαστε από την ύπαρξη ποικίλων ρόλων, για την επιβίωση μας σε μια μπρόπολη. Συνδυάζοντας στοιχεία, δημιουργεί ένα πολιτικό έργο για να μιλήσει, με ποικίλα διόδια, για πρόβλημα αντίσθεσης και επιβίωσης στο αδιέξοδο της σημερινής κρίσης». ■

8

LEFT.GR

Η παρουσίαση του έργου στην ηλεκτρονική εφημερίδα **Left.gr** από τον Παναγιώτη Σ. Παπαδόπουλο | The presentation of the work in the e-newspaper **Left.gr** by Panayotis S. Papadopoulos

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ ΔΙΕΘΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Αρχική ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ Ο καλλιτέχνης και το πλήθος

η αριστερή ματιά στην ενημέρωση

Ο καλλιτέχνης και το πλήθος

[Tweet](#)

Ημερομηνία δημοσίευσης: 25/04/2012

Αποστολή με mail
Εκτύπωση
Διαδώστε το άρθρο

- [Google](#)
- [Facebook](#)
- [Delicious](#)
- [Stumble](#)
- [Buzz](#)

Ετικέτες άρθρου

- Εκθέσεις τέχνης
- Τέχνες - Πολιτισμός - Ψυχαγωγία

Βιογραφικός Χάρτης διαδρομών του Ηπειρώτη, αποκομμάτση πληροφοριών

Του Παναγιώτη Σ. Παπαδόπουλου

Ο Μπωντλέρ έδωσε τον ορισμό του σύγχρονου καλλιτέχνη. Τα χαρακτηριστικά αυτού του ορισμού επαναλαμβάνονται στη νεωτερικότητα. Προσδιόρισε με σαφήνεια τι πρέπει να είναι ο καλλιτέχνης και, κυρίως, τι δεν θα πρέπει να είναι. Ας ξεκινούμε από το δεύτερο. Ο καλλιτέχνης δεν είναι αυτός που βρίσκεται κλεισμένος σε ένα εργαστήριο, αποκομμένος από την κίνηση της ιστορίας. Το έργο του δεν θα ευδοκιμήσει ποτέ μέσα σε πεδία μακαριότητας που βρίσκονται πέρα από τον κόσμο των εμπορευμάτων, αλλά αναπτύσσεται και οξύνεται μόνο διαμέσου της εμπειρίας αυτού του κόσμου. Ούτε χαρακτηρίζεται μόνο από ένα χάρισμα που λέγεται φαντασία ή ιδιαίτερο ταλέντο, στοιχεία που του έδινε η ρομαντική παράδοση και με αυτά τελείωνε ο προσδιορισμός του.

Τι όμως τον χαρακτηρίζει; Ο Μπωντλέρ, στο κείμενό του για τον νεωτερικό καλλιτέχνη, συνεχίζει: «Το πλήθος είναι το πεδίο του... Πάθος και επάγγελμά του είναι να συγχωνευθεί με το πλήθος». Το μοντέλο του δεν βρίσκεται πάνω στο πάνθεον των ηρώων που μας παρέδωσε η ιστορία και η μυθολογία, αλλά το αναζητά μέσα στην πραγματικότητα. Και είναι αυτή ακριβώς η ενασχόληση με την πραγματικότητα που τον φέρνει σε επαφή με ένα πλήθος το οποίο είναι ακριβώς η εικόνα της πραγματικότητας. Ρίχνει λοιπόν τον καλλιτέχνη μέσα στο πλήθος. Μέσα σε αυτήν την κίνηση που τον σπρώχνει έξω από το εργαστήριο, ο καλλιτέχνης θα δημιουργήσει για τον εαυτό του μια σειρά μεταμορφώσεων. Γίνεται πλάνητας, επιστρέφει ως παρατηρητής και φιλόσοφος, μετατρέπεται σε ήρωα. Για τον Έντγκαρ - Άλαν Πόε, ο πλάνητας-καλλιτέχνης μετατρέπεται γρήγορα σε ντετέκτιβ που εποπτεύει τον άνθρωπο του πλήθους. Αυτή η εικόνα του καλλιτέχνη που μεταμορφώνεται ο ίδιος μέσα από την επαφή του με το πλήθος, επιστρέφει διαρκώς στην τέχνη της νεωτερικότητας. Ο μοντέρνος καλλιτέχνης δεν είναι αυτός που ξεκινά να ανακαλύψει τον εαυτό του μέσα από μια αυτοσκόπηση, αλλά είναι ο άνθρωπος που προσπαθεί να επινοήσει τον εαυτό του μέσα από την παρατήρηση του άλλου.

Μεταφορά αυτής της εικόνας αποτελεί και το έργο της Άννας Τσουλούφη-Λάγιου: *Μορφές της ζωής - Σκευή επιβίωσης στη μητρόπολη*. Στο έργο της, που παρουσιάζεται αυτόν τον καιρό, η καλλιτέχνης χρησιμοποιεί εκ νέου όλα τα παραπάνω χαρακτηριστικά του μπωντλερικού καλλιτέχνη, δημιουργώντας ένα πολυδιάστατο έργο που κινείται στην ψυχογεωγραφική αποτύπωση χώρων (δανειζόμενη στοιχεία της καταστασιακής περιπλάνησης), την τέχνη αρχείου, αλλά και την αρχαική-ιστορική καταγραφή, τη φωτογραφία, το βίντεο κ.ά. Ο νεωτερικός καλλιτέχνης δημιουργεί μία εικαστική έρευνα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η καλλιτέχνης επιλέγει οκτώ άτομα που ζουν και ενεργοποιούνται στην Αθήνα. Γνώρισμά τους είναι ότι αυτά, με ποικίλους τρόπους, λειτουργούν στο πλαίσιο πολιτικών και κοινωνικών συλλογικοτήτων. Περιγράφεται μέσα σε αυτό το έργο, η καθημερινή τους πορεία μέσα στην πόλη. Σαν τον Πόε στον *Άνθρωπο τους πλήθους*, καταγράφει τα συγκεκριμένα υποκείμενα, όχι όμως με την έννοια μίας περιέργειας, αλλά με στόχο να αποτυπωθούν μέσα σε αυτά γενικά στοιχεία που τελικά θα υπερβαίνουν το συγκεκριμένο άτομο.

Η ίδια αναφέρει ότι την ενδιέφερε «να αναδειχθεί ένα συλλογικό, κοινωνικό πορτρέτο». Καταγράφει τις συνεντεύξεις της σε βίντεο, χρησιμοποιεί θεωρητικό και φιλοσοφικό υλικό. Οι χάρτες που κατασκευάζονται στη συνέχεια μας βοηθούν να προσδιορίσουμε τις χωρικές τους τοποθετήσεις, να διακρίνουμε τους κύριους άξονες διέλευσης των ατόμων, τις εξόδους τους από ένα συγκεκριμένο περιβάλλον και την ένταξή τους σε κάποιο άλλο. Ο μοντέρνος καλλιτέχνης χρησιμοποιεί έναν τρόπο για να εργαστεί ο οποίος απομακρύνεται από την κλασική αντίληψη που απαιτούσε για να περιγραφεί ένα πάθος, έπρεπε να βουτήξεις μέσα σε αυτό. Ο καλλιτέχνης είναι ταυτόχρονα μέσα κι έξω, εντός κι εκτός. Για να περιγράψει ένα πάθος, αναζητά τον προσφιλή τρόπο του φιλόσοφου, αυτόν της απάθειας.

Μέχρι 20/05 | Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης-Ωδείο Αθηνών

9

TAF | THE ART FOUNDATION

Η παρουσίαση του έργου στην ηλεκτρονική ιστοσελίδα του καλλιτεχνικού ιδρύματος T.A.F. the art foundation | The presentation of the work in the online website of the art foundation T.A.F. the art foundation

The screenshot shows the website of T.A.F. the art foundation. At the top, there is a navigation bar with the logo, the name 'T.A.F. the art foundation', and menu items: 'T.A.F./ The Art Foundation', 'εκδηλώσεις', 'δημιουργοί', 'κοινότητες', 'blogging', and 'επικοινωνία'. Below the navigation, there is a breadcrumb trail: 'αρχική / στην πόλη / Άννα Τσουλούφη-Λάγιου, Μόρφες της ζωής: Σκεύη επιβίωσης στη μητρόπολη'. The main content area features a large header with the date '05⁰⁴ 2019' and the text 'στην πόλη / εκθέσεις'. The exhibition title is 'Άννα Τσουλούφη-Λάγιου, Μόρφες της ζωής: Σκεύη επιβίωσης στη μητρόπολη'. Below the title is a photograph of several people in various poses, some holding objects. The text below the photo reads: 'Solo exhibition / Έννοιες και θέματα που άπτονται της σύγχρονης βιοπολιτικής'. There is a paragraph of text describing the exhibition, followed by a quote from the artist. At the bottom of the main content area, there are links for 'Αποστολή σε φίλους' and 'print'. On the right side, there is a sidebar with a 'GO' button, a 'Η δική σας εκδήλωση' section, a 'Ημερολόγιο' section showing 'Επιλέξτε Ημέρα' and '29', and a '1403' events counter. At the bottom of the page, there is a social media bar with icons for Instagram, Facebook, Twitter, Pinterest, and YouTube, and a footer with the text 'T.A.F. / The Art Foundation Social Media' and 'Αρχική / Όροι Χρήσης / Επικοινωνία'.

10

ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΦΛΩΡΙΝΑΣ

ΦΛΩΡΟΙ ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΙ

Επιστημονικό Οργανισμό
 Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών Φλώρινας

2015

Αναζήτηση αυτού που αναζητείται

Αναζήτηση

Ειδήσεις

- Ανακονομάχες (151)
- Ηλεκτρονικό Άρχειο (179)
- Επιστημονικό Άρχειο (179)
- Επιστημολογικά Σχόλια (446)
- Ηλεκτρονικά Άρχεια (134)
- Τέχνη και Τεχνολογία (13)
- Φωτογραφική ομιλία (44)

Δευτέρα, 2 Απριλίου 2015

Ένα εικαστικό έργο της Άννας Τσουλούφη-Λάγιου

Μορφές της Ζωής - Σκευή επιβίωσης στη μητρόπολη
Εργαστήριο σκέψης της συνείδησης για καθημερινή πρακτική χρήση στη μητρόπολη

Ένα εικαστικό έργο της Άννας Τσουλούφη-Λάγιου
 Φωτογραφική εκτέλεση και συνεπιμέλεια: Αλίνα Λάφα

ΜΟΡΦΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
ΤΡΟΠΟΙ ΤΟΥ ΖΗΝ

εργαστήριο σκέψης της συνείδησης για καθημερινή πρακτική χρήση στη μητρόπολη

ΦΛΩΡΟ ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ LINKS

ΦΛΩΡΟ ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

ΦΛΩΡΟ ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΦΛΩΡΟ ΜΑΚΡΥ ΟΧΗΜΑ

move hostel

Το παρόν έργο είναι το αποτέλεσμα 12 συναντήσεων ανά εβδομάδα μιας ομαδικής εργασίας η οποία παρουσιάστηκε μέσα από μια σειρά φωτογραφίες, αλληγορικές αναπαραστάσεις σε βίντεο, θεωρητικό κείμενο, ποιητικές παραφράσεις και διηγηματικές αφίσες. Διενήθησαν εργασίες και πρακτική από τον κοινωπικό φιλοσοφικό, τον φιλοσοφικό, τον πολιτικό, ιστορικό, λειτουργικό ως εικαστική, Καταγράψαν και συζητήθηκαν κοινωπικότητες. Η συζήτηση φαίνεται της γλώσσας. Πρόκειται παράλληλα κι όμως για ένα πολιτισμικό, κοινωνικό, εκπαιδευτικό, παιδαγωγικό. Το καθήκον γίνεται μια επιδίωξη της να ζήσει τον πολιτισμό ενός αντιπροσωπευτικού ανθρώπου. Η σχέση και μερς αβέβαιη διάκριση της ανακονομάχας, καταγράφει τον τρόπο που βιώνουν τον καθημερινό τους, κερμάκι από τη λειτουργία τους υπέρ της μηδέν της ζωής τους, τις πρακτικές τους αποφάσεις, τις πρακτικές τους και ιδιαίτερα της λειτουργίας τους στην Φλώρινα με τη βοήθεια του πολιτισμού τους. Οι συνειδητοποιημένοι παραδίδουν κατευθυνόμενα (και) τους συνήθεις συνήθειες, αναπτύσσονται μερικές αντίστοιχες ενότητες στο κεντρικό πλαίσιο από το οποίο ένα αντικείμενο ή καθημερινότητα στην πόλη. Η κάθε μία από αυτές τις φωνικές παρουσιάσεις σε μια σειρά των καθημερινών ανθρώπων λειτουργούν, τρέφει, είναι, είναι, είναι, παραμένει, ετοιμάζει, κερμάκι, κερμάκι, κερμάκι, κερμάκι, κερμάκι, κερμάκι, κερμάκι, κερμάκι, κερμάκι. Η κάθε μία από αυτές τις πρακτικές μερς και τις πολιτικές καθημερινές δραστηριότητες, η κάθε μία από αυτές τις δραστηριότητες είναι και καθημερινότητα, λειτουργία, κερμάκι της καθημερινότητας και του καθένου από αυτούς τους ανθρώπους. Μέσα από την κριτικότητα που γίνεται με το κείμενο μια μέρα, η τελική έκδοση είναι το αποτέλεσμα ή καθημερινός τους στόχος, όταν αφορά τον κοινωπικό και τον πόλο, να αναζητείται ένα καλύτερο, κοινωπικό περιβάλλον.

*Άννα Τσουλούφη-Λάγου www.atautata.net / info@atautata.net

Επιστήμη Παιδείας & Αγωγή-Εκπαίδευση, 10 Μαΐου
 Εθνικό Μετσόβιο Πανεπιστήμιο, Έκτος
 Βοσ. Γραφείο Β 11 - 19 Ροδίας
 Αθήνα 15078 / Τηλ 010 21021112

11

ART & LIFE

The screenshot shows the website 'art & life' with a navigation menu at the top including 'ΟΛΑ', 'ΣΗΜΑ', 'ΘΕΑΤΡΟ', 'ΜΟΥΣΗΕΝ', 'ΚΙΝΗΣΗ', 'ΕΚΘΕΣΕΙΣ', 'ΠΑΙΔΙ', 'ΑΙΦΗΡΕΣ', 'ΔΟΡΕΑΝ', 'ΦΕΣΤΙΒΑΛ', and 'ΠΕΡΙΣΤΟΤΕΡΑ'. The main banner features a black and white photograph of people in motion, with the text 'ΑΝΝΑ ΤΣΟΥΛΟΥΦΗ - Λάγιου "Μορφές της ζωής. Σκευή..."'. Below the banner is a yellow navigation bar with 'ΓΕΝΙΚΑ', 'ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ & ΒΙΝΤΕΟ', and 'ΕΡΓΟ'. The main content area has a yellow sidebar on the left with 'ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ' (5 April 2012 - 10 June 2012) and 'ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ' (Εκθέσεις, Διοργάνωσις). The main text area contains the title 'Αννα Τσουλούφη - Λάγιου "Μορφές της ζωής. Σκευή επιβίωσης στην μητρόπολη"', a star rating of 5.0, and a 'ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ' section. The description discusses the artist's project, her background, and her artistic approach. At the bottom, there is a biographical note about her education and career.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ
5 Απριλίου 2012 - 10 Ιουνίου 2012

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ
Εκθέσεις, Διοργάνωσις

Αννα Τσουλούφη - Λάγιου "Μορφές της ζωής. Σκευή επιβίωσης στην μητρόπολη"

★★★★★ 5.0

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης παρουσιάζει από τις 5 Απριλίου έως τις 10 Ιουνίου 2012 το νέο έργο της Άννας Τσουλούφη με τίτλο Μορφές της ζωής: Σκευή επιβίωσης στη μητρόπολη, στο πλαίσιο της σειράς ΕΜΣΤ Νέας Παραγωγής 2012, παραγγελίες του μουσείου για το Project Room που πραγματοποιείται με την ευγενική υποστήριξη του Bombay Sapphire gin.

Το νέο project της Άννας Τσουλούφη-Λάγιου πραγματεύεται έννοιες και θέματα που άπτονται της σύγχρονης βιοπολιτικής και έχει αναφοράς στις ιδέες των κύριων σύγχρονων πολιτικών φιλοσόφων όπως του Τζόρτζιο Αγκάμπεν, του Φέλιξ Γκουαταρί, του Μάικλ Χαρτ και Τζακ Νέγκρι. Στο παρόν έργο, η καλλιτέχνης επιλέγει οκτώ ανθρώπους που ζουν και δραστηριοποιούνται στην Αθήνα- πρόσωπα που η ίδια ειδικά και θαυμάζει και τα οποία ασχολούνται με την κοινωνική και πολιτική ζωή της πόλης, συμμετέχοντας σε ουλολογότητες και επιδιώκοντας τη διαφύλαξη των κοινών αγαθών. Μέσα από μία σειρά φωτογραφικών απεικονίσεων των πρωταγωνιστών της, οκτώ βίντεο-συνεντεύξεις που παρουσιάζονται σε αντίστοιχη μόνιτορ και οκτώ βιωματικούς χάρτες που συνθέτουν σε συνεργασία με τους ίδιους, επιδιώκει να καταγράψει και να εξετάσει τον τρόπο ζωής των ανθρώπων αυτών και τις καθημερινές τους λειτουργίες στην πόλη. Η Τσουλούφη αναδεικνύει τα πολλαπλά και συγχρόνως διαφορετικά πρόσωπα που έχει ο καθένας από αυτούς και θέτει ερωτήματα γύρω από το κατά πόσο σφειλάσαμε να έχουμε αλλά και υφελούμαστε από την ύπαρξη ποικίλων ρόλων στη ζωή μας, για την επιβίωση μας σε ένα μητροπολιτικό κέντρο. Διευκύνοντας σε συνεργασία με τους ήρωες της και συνδυάζοντας στοιχεία πραγματικά και φανταστικά, δημιουργεί ένα πολιτικό έργο για να μιλήσει με ποιητική διάθεση, για τρόπους αντίστασης και επιβίωσης στο αδιέξοδο της σημερινής κρίσης.

Η Άννα Τσουλούφη-Λάγιου γεννήθηκε το 1971. Σπούδασε καλές τέχνες στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα με ειδίκευση στην ψηφιακή και στη φωτογραφία, καθώς και νέες καλλιτεχνικές στρατηγικές και τέχνη στο δημόσιο χώρο στη σχολή του Bauhaus στη Βοϊμόρη, Γερμανία και στο The School of the Art Institute στο Σικάγο των Ηνωμένων Πολιτειών. Έχει συμμετάσχει σε διεθνείς εκθέσεις, εκδηλώσεις και εργαστήρια στην Ευρώπη (Ελλάδα, Ιταλία, Γερμανία, Σκωτία, Αλβανία) και στην Αμερική (Σικάγο). Τα τελευταία χρόνια συμμετέχει σε καλλιτεχνικές ουλολογότητες και ομάδες (Ομάδα Φιλοσόπου, Νομαδική Αρχιτεκτονική). Το έργο της στηρίζεται σε εννοιολογικές μορφές, ενώ κινηρίζεται μέσα από έναν συνδυασμό έρευνας και αισθητικής αποτύπωσης συνήθως στον χώρο της δημόσιας σφαίρας. Χρησιμοποιεί οπτικοακουστικά μέσα (φωτογραφία, καταγραφή, κείμενο) σε συνδυασμό με χειρικές, ή και ψηφιακές εγκαταστάσεις και επιτελεστικές δράσεις. Εστιάζει στη σύγχρονη βιοπολιτική και στην υποκειμενικότητα μέσα από την κοινωνιολογία και την ανθρωπολογία των μητροπόλεων στην καθημερινή ζωή. Αντιλαμβάνεται τον άνθρωπο ως ψηφιακή φιγούρα στο αστικό τοπίο, ως μορφή που υπόκειται σε κοινωνικοπολιτικές επεταγές και ως εκ τούτου συμμεμφορέται έτσι ώστε να προσπαθεί να εκτρέψει τις επεταγές αυτές σε δημιουργικό, απελευθερωτικό καλλιτεχνικό έργο. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

12

ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ

Η ανακοίνωση της παρουσίασης του πρότζεκτ στο κοινό από την δικτυακή ιστοσελίδα της εφημερίδας Ναυτεμπορική στο πλαίσιο της Διεθνούς ημέρας μουσείων | The announcement of the presentation of the project to the public from the website of the newspaper Nautemporiki, in the context of International Museum Day

naftemporiki.gr N-studio N-εκπαίδευση N-co

Premium services - Newsroom Video Πρωτοσέλιδο Χρημασπήριο | Real Time My Βαρόμετρο Κίνηση Κοιρός

Οικονομία & Αγορές Πολιτική Κοινωνία Κόσμος Αθλητικά Απόψεις Πολιτισμός Περιβ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΜΟΥΣΕΙΑ

Διεθνής Ημέρα Μουσείων σε έναν κόσμο που αλλάζει

Παρασκευή, 18 Μαΐου 2012 10:46 • **UPD: 10:53**

Το Διεθνές Συμβούλιο Μουσείων (International Council of Museums - ICOM), επιθυμώντας να αναδείξει τον ρόλο των Μουσείων στη σύγχρονη κοινωνία, καθιέρωσε από το 1977 τη 18η Μαΐου ως Διεθνή Ημέρα Μουσείων, κατά την οποία η είσοδος σε όλα τα Μουσεία είναι ελεύθερη.

Το μήνυμα αυτής της επετείου είναι «να γίνουν τα Μουσεία φορείς πολιτισμικών ανταλλαγών προς όφελος του κοινωνικού συνόλου, με σκοπό την ανάπτυξη της μόρφωσης, την αμοιβαία κατανόηση και τη συνεργασία μεταξύ των λαών».

Μουσείο Ακρόπολης

Ατμοσφαιρικές μουσικές εκδηλώσεις στον εξώστη του δευτέρου ορόφου με θέα την Αίθουσα των Αρχαϊκών Αγαλμάτων θα παρουσιαστούν σήμερα και αύριο (Ευρωπαϊκή Νύχτα Μουσείων). Ειδικότερα, σήμερα, στις 11 π.μ., ο Μάριος Στρόφαλης θα δώσει ρεσιτάλ πιάνου αφιερωμένο στους Μάνο Χατζιδάκι και Μίκη Θεοδωράκη, ενώ στις 7 το απόγευμα το κουαρτέτο του Μάριου Στρόφαλη θα παρουσιάσει μουσική της Ευρώπης της Μεσογείου. Αύριο, το Μουσείο θα παραμείνει ανοιχτό από τις 8 π.μ. έως τα μεσάνυχτα, ενώ στις 9:30 μ.μ., στον προαύλιο χώρο του, η Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Αθηναίων θα ερμηνεύσει τις τελευταίες συμφωνίες των Μότσαρτ και Χάιντ.

Ίδρυμα Β.& Μ. Θεοχαράκη

Στο πλαίσιο του εορτασμού, η τρέχουσα έκθεση του Ίδρύματος, «Χρίστος Καράς: Σύνοψη 1959 - 2012», θα είναι ανοιχτή στο κοινό με ελεύθερη είσοδο από τις 10 το πρωί έως τις 10 το βράδυ. Ξεναγήσεις θα πραγματοποιηθούν από τον επιμελητή της έκθεσης, ενώ στο Art Shop του Ίδρύματος θα παρέχονται εκπαιδευτικές έως και 70 % σε επιλεγμένα είδη. Αύριο, Σάββατο 19 Μαΐου, το Ίδρυμα ανοίγει τις πόρτες του, προσκαλώντας το ευρύ κοινό, με ελεύθερη είσοδο από τις 6 το απόγευμα έως και τις 3 μετά τα μεσάνυχτα. Στις 6.30μ.μ. θα παρουσιαστεί η θεατρική παράσταση «Ο κώδικας του κοντού δράκου», ενώ στη συνέχεια, ο Λόλεκ, ένας από τους σημαντικότερους τραγουδοποιούς της νέας ελληνικής σκηνής, θα παρουσιάσει στο αμφιθέατρο του Ίδρύματος ένα ιδιαίτερο ακουστικό σέτ με τραγούδια. Τέλος, μισή ώρα μετά τα μεσάνυχτα, θα πραγματοποιηθεί ανοιχτή μεταμεσονύχτια προβολή της ταινίας «2001: A Space Odyssey» του Στάνλεϊ Κιούμπρικ.

Μουσείο Μπενάκη

Εκδήλωση αφιερωμένη στην Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας, με στόχο την διάδοση και αναγνώριση της πνευματικής προσφοράς της, παρουσιάζει το Μουσείο Μπενάκη. Η Βιβλιοθήκη της Βέροιας, επί σειρά ετών, αποτελεί χώρο παροχής πληροφοριών και εκπαίδευσης στις νέες τεχνολογίες και πρότυπο για ανάπτυξη καινοτόμων συνεργατικών δράσεων στον ελληνικό χώρο. Η είσοδος σήμερα στις μόνιμες συλλογές του Κεντρικού Κτιρίου και του Μουσείου Ισλαμικής Τέχνης θα είναι δωρεάν, ενώ ειδικές προσφορές θα ισχύουν στα πωλητήρια. Με συναυλία των Imam Baildí αύριο στις 10.30μ.μ. -στο κτίριο της οδού Πειραιώς- θα γιορταστεί η «Ευρωπαϊκή Νύχτα Μουσείων» (είσοδος: 2 ευρώ).

Μουσείου Κυκλαδικής Τέχνης

Οι επισκέπτες θα έχουν την ευκαιρία να απολαύσουν μια ξεχωριστή βραδιά, με ξεναγήσεις στις μόνιμες συλλογές του Μουσείου (Κυκλαδική, Αρχαία Ελληνική και Αρχαία Κυπριακή Τέχνη), καθώς και στην περιοδική έκθεση του μεγάλου Έλληνα καλλιτέχνη Γιάννη Κουνέλλη.

Οι επισκέπτες που θα πάνε σήμερα στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης θα έχουν την δυνατότητα να φωτογραφίσουν τα αγαπημένα τους σημεία, εκθέματα αλλά και χώρους και να ανεβάσουν τις φωτογραφίες στο [twitter](#), δημιουργώντας ένα μοναδικό άλμπουμ.

Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ)

Με ξεναγήσεις, περφόρμανς και συναντήσεις των καλλιτεχνών με το κοινό, συμμετέχει στις εορταστικές εκδηλώσεις σήμερα και αύριο το ΕΜΣΤ. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει ξεναγήσεις στην έκθεση «Sonic Time/ λόγος/ ήχος/σιωπή», με πενήντα έργα που θέτουν στο δημιουργικό τους κέντρο τη γλώσσα, τον ήχο, τη μουσική, καθώς και τη σιωπή, ως κοινή τους μήτρα. Οι ξεναγήσεις, ξεκινούν σήμερα, στις 12 το μεσημέρι, και συνεχίζονται στις 6.30μ.μ., ενώ μια ώρα αργότερα, η καλλιτέχνης Άρτεμις Βασιλοπούλου θα πραγματοποιήσει σαραντάλεπτη περφόρμανς με τίτλο «Αναγνώσεις» του έργου του Γιώργου Χειμωνά «Ο Γάμος» και συνοδευόμενη από τη μουσική του Τάσου Τσαλαπάτη. Τέλος, στις 8.30 απόψε, η Άννα Τσουλούφη-Λάγιου, θα μιλήσει με τους επισκέπτες του Μουσείου, για την εικαστική της έρευνα με αφορμή το νέο της έργο, «Μορφές της ζωής, Σκευή επιβίωσης στη μητρόπολη».

13

ART 485: ARTS AND ITS POLITICS

https://art485dianacosio.blogspot.com

ART 485: Art and Its Politics

Tuesday, May 8, 2012

https://art485dianacosio.blogspot.com

Banksy
Nuggets- Village Pet Store and Charcoal Grill, 2008

Another exemplary artist is the Greek artist, Anna Tsouloufi-Lagiou, who specializes in sculpture and photography. Her work is in research around identity and subjectivity, while she thinks and feels of the human as a sculpture in a sociopolitical environment. She recently opened an exhibition in the National Museum of Contemporary Art in Athens, Greece, called *Forms of Life: Survival Kit in the Metropolis*. It deals with questions regarding if we benefit from the existence of different people with specific roles in society, politics, and philosophical manners. She looks to initiate discussions of resistance and survival during this time of global crisis. On the museum website she describes her mode of work through these words:

"The current work is the fruit, or, at least, the partial fruit of an artistic research, presented through a series of photos, discussions documented on videos, theory texts, poetic descriptions, and peculiar maps. I borrow tools and take up practices from the fields of social anthropology, philosophy, and political science, so as to act as a sculptor."

[Click here to learn more about this.](#)

Photo still of ongoing project called *Forms of Life: Survival Kit in the Metropolis* by Anna Tsouloufi-Lagiou

Posted by Diana Cosio at 2:53 PM No comments: [M](#) [e](#) [t](#) [f](#) [p](#)

14

ART DAILY

Η παρουσίαση του έργου στην ιστοσελίδα τέχνης **artdaily** στα αγγλικά | The presentation of the work on the website **artdaily**, in English

VIEW THE VIRTUAL EXHIBITION
OF
A|MUS|E
THE LARGEST
EXHIBITION
OF WORKS BY
**STUART
DUNKEL**
AT
REHS CONTEMPORARY

5 EAST 57TH STREET, 6TH FLOOR, NEW YORK, NEW YORK, 10022 | WWW.REHSCGI.COM | 1.212.355.5710 | INFO@REHSCGI.COM

artdaily 3:09 am /

The First Art Newspaper on the Net   Established in 1996 Sunday, April 19, 2020

[Home](#) [Last Week](#) [Artists](#) [Galleries](#) [Museums](#) [Photographers](#) [Games](#) [Subscribe](#) [Comments](#) [Search](#) [Contact](#)

New project of Anna Tsouloufi-Lagiou deals with concepts and issues related to contemporary biopolitics

The new project of Anna Tsouloufi - Lagiou deals with concepts and issues related to contemporary biopolitics and has specific references to the ideas of leading contemporary political philosophers such as Giorgio Agamben, Felix Guattari, Michael Hardt and Antonio Negri.

ATHENS.- The National Museum of Contemporary Art, Athens, is presenting, from 5 April to 3 June 2012, a new work by Anna Tsouloufi - Lagiou entitled *Forms of Life - Survival Kit in the Metropolis* in the framework of the series EMST Commissions 2012. This series of works is commissioned by the museum for the Project Room and it is realized with the support of Bombay Sapphire gin.

The new project of Anna Tsouloufi - Lagiou deals with concepts and issues related to contemporary biopolitics and has specific references to the ideas of leading contemporary political philosophers such as Giorgio Agamben, Felix Guattari, Michael Hardt and Antonio Negri. For the work, the artist chooses eight people that live and are active in the city of Athens; individuals, which the artist respects and admires, and who are involved in the social and political life of the city. They participate in collectives and aim at the preservation of the common goods. Through a series of photographic representations of her protagonists, eight video-interviews that are presented through monitors, and the respective experiential maps that she designs in collaboration with them, she aims to record and examine the modes of living and the everyday practices of those people within the city. Tsouloufi reveals the various and different faces of each person and poses questions around whether we ought to have or benefit from the existence of different roles in our lives in order to survive in a metropolitan center. Working in collaboration with her protagonists and combining real as well as staged elements, she creates a political work with poetic overtones, in order to talk about modes of resistance and survival in regards to the deadlock of the current crisis.

 Babbel
Sponsored

Teach Yourself a New Language From Home [Read More >](#)

Anna Tsouloufi-Lagiou was born in 1971. She studied in the Athens School of Fine Arts specializing in sculpture and photography; also specialized in Public Art and New Artistic Strategies at the MFA Program of the Bauhaus University in Weimar, Germany, and in the sculpture dep. of The School of the Art Institute of Chicago. Since 2001 participates in collaboratives with interest in art expressed within the public sphere and the commons, sociopolitical issues and urban space configuration, with the Network Nomadic Architecture-Athens, PAC Multimedia- Skopje-Republic of Macedonia, Verpeilt Brigade – Athens, Filopappou Art Group – Athens. She has exhibited and participated in shows and workshops in Greece, Germany, Italy, Bosna-Herzegovina, Republic of Macedonia, Albania, and US-Chicago. She works in research around identity and subjectivity, while she thinks and feels of the human as a sculpture in a sociopolitical environment. Her actual work consists of sculptural installations –usually temporary and ephemeral- interventions in public space in association with ephemeral performative actions, the results of which remain as reminiscent documentaries of various kinds by using tactical media, like photography, video, posters, stickers, texts and more. She lives and works in Athens.